

ความสามารถและปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

English Reading Abilities and Problems of First Year English Liberal Arts Students

at Yala Rajabhat University

ยะพา เจะนี

โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

2554

(ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2553)

สารบัญ

หน้า

คำนำ

บทคัดย่อ

Abstract

สารบัญตาราง

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

6

ขอบเขตของการวิจัย

7

นิยามศัพท์

8

ข้อตกลงในการวิจัย

8

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

9

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีโครงสร้างความรู้

11

2. ทฤษฎีการสอนอ่าน

14

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องและความหมายของการอ่าน

16

4. ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน	19
5. จุดมุ่งหมายของการอ่าน	21
6. องค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ	24
7. ประเภทของการอ่าน	29
8. ความรู้และทักษะที่จำเป็น	34
9. ความเข้าใจในการอ่าน	35
10. ความสามารถในการอ่าน	42
11. ความหมายของเจตคติ	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
1. งานวิจัยภายในประเทศ	49
2. งานวิจัยต่างประเทศ	53
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	55
กรอบแนวคิดที่ใช้ศึกษา	55
สมมุติฐานการวิจัย	56
นิยามศัพท์	57
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	58
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	58

	การสร้างแบบทดสอบ	60
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	61
	การวิเคราะห์ข้อมูล	62
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	63
บทที่ 4	ผลการวิจัย	
	ผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถาม	65
	ผลการวิเคราะห์จากแบบทดสอบ	70
	ผลจากการวิเคราะห์จากแบบสอบถามและแบบทดสอบรวมกัน	75
	การทดสอบสมมุติฐาน	76
บทที่ 5	บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
	บทสรุป	83
	สรุปผลการวิจัย	84
	การอภิปรายผล	85
	ข้อเสนอแนะ	91
	บรรณานุกรม	94
	ภาคผนวก	
	ผนวก ก แบบสอบถาม	101

ผนวก ข แบบทดสอบ

103

ประวัติผู้วิจัย

112

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 เกณฑ์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	63
ตารางที่ 4.1 จำแนกตามเพศ	66
ตารางที่ 4.2 จำแนกตามอายุ	66
ตารางที่ 4.3 จำแนกตามเกรดเฉลี่ย	67
ตารางที่ 4.4 จำแนกคำถามเกี่ยวกับเจตคติ	68
ตารางที่ 4.5 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวม	71
ตารางที่ 4.6 เพศกับความสามารถในการอ่าน	71
ตารางที่ 4.7 เจตคติกับความสามารถในการอ่าน	72
ตารางที่ 4.8 อายุกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	73
ตารางที่ 4.9 ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแยกเป็นรายทักษะ	74
ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ กับ ตัวแปรต่างๆ	75
ตารางที่ 4.11 ระดับคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษ	76
ตารางที่ 4.12 เพศกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	77
ตารางที่ 4.13 อายุกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	78
ตารางที่ 4.14 เจตคติกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	79
ตารางที่ 4.15 เกรดเฉลี่ยกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	80
ตารางที่ 4.16 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	81

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยศึกษา 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา 2) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ เกรดเฉลี่ยและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ 3) ความสามารถของนักศึกษาในทักษะการจับรายละเอียด ทักษะการจับความระดับประโยค ทักษะการจับใจความสำคัญ ทักษะการตีความ ทักษะการเดาความหมายจากบริบท และ ทักษะการอนุมานความ และ 4) เกี่ยวกับปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ที่เรียนในรายวิชา การอ่าน 1 จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียด เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษและปัญหาในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ การจับรายละเอียด การจับความระดับประโยค การจับใจความสำคัญ การตีความ การเดาความหมายจากบริบท และ การอนุมานความ

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนมากมีความสามารถในการอ่านโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และความสามารถในการใช้ทักษะการเดาความหมายจากบริบทและการอนุมานความอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำมาก ความสามารถการจับความระดับประโยค การจับใจความสำคัญอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และ ความสามารถในการตีความและการจับรายละเอียดอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ปัจจัยด้าน เพศ อายุ และเจตคติ ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ส่วนปัจจัยด้าน เกรดเฉลี่ย มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ปัญหาสำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา คือ การไม่สามารถเดาศัพท์ พบศัพท์ยากและไม่คุ้นเคย และ ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้

Abstract

The purposes of this study were to identify problems and abilities in reading English of the first year English Liberal Arts students. The research investigated 1) the influenced factors in English reading abilities towards the first year students; 2) the relationships between sex, age, GPA, attitudes, and the students reading abilities; 3) the ability of the students in the following skills: details, sentence study, main Idea, interpretation, context clue, and inference; and 4) survey the students' problems in reading English texts. The subjects were 45 students who enrolled in the English Liberal Arts program in the second semester of the 2010 academic year, Faculty of Humanities and Social sciences, Yala Rajabhat University, and had taken the course Reading 1. The research instruments were a questionnaire on the students' background information, attitude towards English reading and their opinion about the problem in reading, and the reading ability test on six reading skills concerning details, sentence study, main Idea, interpretation, context clue, and inference.

It was found that the students generally had positive attitudes towards English reading. Regarding reading ability, the student as a whole performed moderately. Their poorest skills were those in inference and determining context clues; comprehension of sentences and finding main ideas were poor where as their moderate skills were interpretation and details. Gender, age and attitude towards reading had no relationship with English reading ability of the students. GPA was the only one factor that had statistically significant differences at level 0.05 between reading ability levels. The main problems of the students in reading English text were unable to guess the meaning of vocabulary, unfamiliar vocabularies, and unable to determine the main ideas.

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มอร์ติเมอร์ เจ. แอดเลอร์ (Mortimer J. Adler) ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่านหมายถึงกระบวนการตีความหรือสร้างความเข้าใจจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์อื่นๆ ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจมากขึ้น กระบวนการต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความเข้าใจนี้ เรียกว่า ศิลปะการอ่าน

การอ่านเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ การอ่านได้เป็นประตูบุกเบิกไปสู่การเรียนรู้ในโลกซึ่งไร้พรมแดนหรือโลกแห่งยุคของข้อมูลข่าวสาร ที่มีทั้งข่าวสารข้อมูลภายในประเทศ และจากต่างประเทศ

ปัจจุบันวิทยาการและเทคโนโลยีได้รุดหน้าไปเรื่อยๆ มีการค้นคว้าค้นพบทฤษฎีความรู้ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา มนุษย์เราในฐานะสมาชิกของสังคมควรพัฒนาเพื่อจะได้เป็นผู้ทันสมัย ทันท่องเหตุการณ์ เครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะช่วยให้มนุษย์เราเป็นคนทันสมัยก็คือ การอ่าน (ปรีชา วันแวน : 2551) การอ่าน เป็นทักษะทางภาษาที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือเพื่อการศึกษาหาความรู้และความบันเทิงใจให้กับตนเอง การอ่านจึงเป็นประโยชน์ให้แก่มนุษย์โดยตรงในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะนักเรียนซึ่งจำเป็นต้องใช้การอ่านเป็นประจำเพื่อศึกษาหาความรู้จากหนังสือและจากตำราเป็นส่วนใหญ่ (กองทัพเคลื่อนพลพิชิต, 2542) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมสามารถพัฒนาตนเองให้มีความรู้กว้างไกล รู้จักเข้าใจโลกมากขึ้น อีกทั้งช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น (วิไล อนุสรณ์นรการ, 2546) การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้ และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้วยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เรื่องต่างๆ (ภาทิพ ศรีสุทธิ : สืบค้นเมื่อ 12/5/54) เครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยนักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ คือทักษะหรือความสามารถในการอ่าน

หากนักศึกษามีความสามารถในการอ่าน รู้จักเลือกที่จะอ่าน รู้จักจับประเด็น รู้จักคิดวิเคราะห์ แยกแยะ ตลอดจนคิดสังเคราะห์ สิ่งที่สามารถอ่านได้ สิ่งเหล่านี้ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ (สุจิตรา จรจิต, 2546) ดังนั้นการพัฒนาการเรียนการสอนการฝึกฝนให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง จะต้องให้ความสนใจ สนับสนุน และส่งเสริม เพื่อจะได้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ สามารถใช้ทักษะการอ่านให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ (วิไล อนุสรณ์นกรการ, 2546) ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้จึงได้เปรียบ และสามารถติดต่อสื่อสารทั้งเรื่องส่วนตัวและส่วนรวมได้ผลดีกว่าผู้อื่นที่อ่านหนังสือไม่ออกและเขียนไม่ได้ (กองทัพ เคลื่อนพลนิชกุล, 2542)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาอังกฤษในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยได้เน้นถึงการอ่านไว้ด้วยว่าเพื่อพัฒนาความสามารถ ความถนัดในภาษาต่างประเทศ ตามความสนใจของผู้เรียนให้มีทักษะเบื้องต้น ด้านการฟัง พูด อ่าน เขียนในภาษาที่เลือกเรียนสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และเพื่อให้เห็นคุณค่าที่เลือกเรียน และมีนิสัยรักการอ่าน ตลอดจนเข้าสู่สังคมของเจ้าของภาษา และถ่ายทอดวัฒนธรรมไปสู่สังคมโลกได้อย่างเหมาะสม และปัจจุบันภาษาอังกฤษยังมีความจำเป็นต่อสังคมมากขึ้น เพราะผู้ที่มีความรู้ในการติดต่อสื่อสารที่ดี จึงจะเป็นผู้ที่มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ทั้งยังเป็นพื้นฐานที่ดีในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอีกด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 : 16 อ้างในวารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2552) การอ่านที่รู้จักใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรองเป็นอันดีมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างมาก ผู้มีความสามารถเป็นพิเศษในการอ่านมักจะได้รับความเจริญก้าวหน้ารุ่งเรืองรวดเร็วกว่าผู้ที่ไม่สนใจกระตือรือร้นที่จะอ่านอย่างแนบนอน เฮนรี เว็ด บีเชอร์ กล่าวว่า “ข้าพเจ้าอ่านด้วยเหตุสามประการ ประการแรกเพื่อให้รู้เหตุเกิดในโลกช่วงยี่สิบสี่ชั่วโมงและเรื่องจะต้องทำในวันนี้ ประการที่สอง สำหรับความรู้ ซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องการเอาไปใช้ในงานของข้าพเจ้า และประการที่สาม สำหรับสิ่งซึ่งจะนำจิตใจของข้าพเจ้าเข้าสู่อารมณ์ที่เหมาะสม” และคุณหญิง ม.ว. มองเต็ญ กล่าวอีกนัยว่า “ไม่มีการบันเทิง

ไตรคาถาถูกเท่ากับการอ่านหนังสือ” สำหรับฟรานซิส เบคอนก็กล่าวว่า “การอ่านหนังสือทำให้เป็นคนโดยสมบูรณ์” (สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์, 2542)

ชเนศพล เจริญราษฎร์ (2552) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับทักษะการอ่านว่า การอ่านเป็นทักษะสำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินชีวิต และมีส่วนช่วยให้ประสบความสำเร็จ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในอาชีพมากกว่าคนที่อ่านหนังสือได้น้อยและอ่านช้า เนื่องจากยุคปัจจุบันเป็นโลกของการอ่าน การอ่านจะแทรกอยู่ในกิจกรรมทุกประเภท ทุกเวลาและทุกสถานที่ การอ่านจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตมนุษย์มากขึ้น แนวทางการจัดการเรียนการสอน เพื่อมุ่งเน้นผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทักษะการอ่าน นับเป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นมากที่สุด ในสังคมปัจจุบัน เนื่องจากความรู้ข้อมูลข่าวสารวิทยาการใหม่ๆ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอทำให้ผู้เรียนจำเป็นต้องแสวงหาความรู้ตลอดเวลาจากแหล่งความรู้ต่างๆ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร บทความ หนังสือ ตำราเรียน ประกาศ ฉลาก คำแนะนำในการใช้ผลิตภัณฑ์ต่างๆ และการสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งล้วนแล้วแต่อาศัยทักษะการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจทั้งสิ้น ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านได้ดียังมีโอกาสหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ ได้มากกว่าผู้ที่มีความสามารถในการอ่านน้อย การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญของการเรียนรู้ เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาและใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต.

ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ย่อมมีโอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วถูกต้อง ครูสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องเตรียมรู้กลวิธีการสอนที่สามารถช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ (วิสาข์ จัฒติวัตร, 2543 : คำนำ)

กระบวนการอ่านในปัจจุบัน เน้นการมีส่วนร่วมในเรื่องที่อ่านอย่างจริงจังมิใช่ยึดติดอยู่กับความคิดเดิมที่ว่า การอ่านเป็นทักษะการรับอย่างเดียว การอ่านเป็นการอภิปรายร่วมกันโดยตลอด

ตั้งแต่ต้นจนจบระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน โดยมีการปฏิสัมพันธ์ในสาระสำคัญๆ ระหว่างภาษาและการคิด ในการอ่าน คือผู้เขียนถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาและผู้อ่านแปลออกเป็นความคิด ในการสอน ทักษะอ่าน ผู้สอนจะคำนึงถึงการเลือกเนื้อหาหรือข้อเขียนที่จะนำมาใช้การพัฒนาทักษะการอ่าน นอกเหนือ ไปจากวิธีการตลอดจนขั้นตอนที่สอนอ่านด้วย (วิล อนุสรณ์นกรการ, 2546)

การอ่านที่ดีมีประสิทธิภาพ จะต้องอ่านแล้วจับใจความได้ สรุปสาระสำคัญของเรื่องที่ อ่านได้ แต่จากการสำรวจการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนพบว่า ปัญหาที่สำคัญในการ อ่านของผู้เรียนคือ อ่านแล้วจับใจความสำคัญไม่ได้ ไม่สามารถสรุปประเด็นได้ ไม่สามารถแยกความรู้ออกให้ชัดเจน ข้อคิดเห็นไม่สามารถแยกใจความสำคัญกับใจความรองได้ ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการ อ่านเท่าที่ควรทั้งยังเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเรียนรู้และการศึกษาวิชาต่างๆด้วย (ภาทิพ ศรีสุทธิ : สืบค้นเมื่อ 12/5/54)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับ การอ่านภาษาอังกฤษพบว่า เด็กไทยส่วนใหญ่ยังมี ระดับความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ และการที่ผู้เรียนส่วนมากยัง ขาดความสามารถในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่นั้น อาจจะเป็นเพราะยังขาดวิธีการหรือเทคนิคที่ เหมาะสมอันที่จะช่วยให้ผู้เรียนอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อความเข้าใจมากขึ้น (เรวดี 2533 อ่างใน สุ มิตร้า อังวัฒน์กุล 2540) นอกจากนี้ สุรเดช นิธิสุนทร (2536) ที่ได้ระบุสาเหตุที่สำคัญที่ทำให้นักเรียน เกิดความเบื่อหน่ายในการอ่านและความหนักใจให้นักเรียนคือ การไม่เข้าใจศัพท์ สำนวน และโครงสร้าง ไวยากรณ์ การตีความจากประโยค หรือแบบประโยคไม่ค่อยได้โดยไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นจากตรงไหนก่อน ตรงไหนหลัง ทักษะการอ่านที่ผ่านมานั้นเน้นการอ่านออกเสียง แปลคำต่อคำ ประโยคต่อประโยค โดยที่ ผู้สอนสอนให้เข้าใจเนื้อเรื่อง รวมถึงการไม่เข้าใจลักษณะต่างๆ ที่ถามจากเรื่องที่อ่าน โดยมีคำถามแบบให้ เติมคำให้ตอบเองและมีคำตอบเลือกซึ่งเป็นการเน้นที่ทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากกว่าที่จะ พัฒนาการอ่านให้มีประสิทธิภาพ (Johnson and Morrow. 1981 อ่างใน สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532 :84)

อย่างไรก็ตาม สภาพการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในระดับต่างๆ เท่าที่ปรากฏจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษพบว่า ไม่เป็นที่น่าพอใจเกือบทุกระดับ ดังเช่น ผลงานวิจัยของ วนิตา พันธุ์แก้ว (2522) วิไล ชิวเจริญกุล (2533) กุสุมา สุขเกษม (2523) อุบล สุวรรณชัยรบ(2523) ได้ศึกษาความสามารถในการฟัง การอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีปีที่ 4 เอกภาษาอังกฤษ ในสถาบันอุดมศึกษา ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคเหนือ ผลการวิจัยสอดคล้องกันว่านักศึกษาที่มีความสามารถไม่เป็นที่น่าพอใจในการอ่าน เพื่อจับใจความในรายละเอียด และสรุปสาระสำคัญ (Sudapornpong, 1995 : อ่างในวิไล อนุสรณ์ นรการ, 2546)

จากการศึกษาของ แววตา สุขนันทพงศ์ และคณะ (2545) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาการอ่านภาษาอังกฤษและรายวิชานี้ แต่ใช้เวลาในการอ่านนอกชั้นเรียนน้อยมาก สำหรับความสามารถในการอ่าน พบว่านักศึกษาส่วนมากมีความสามารถในการอ่านในระดับอ่อน ทักษะที่มีความสามารถระดับปานกลางคือ การจับความระดับประโยคและการจับรายละเอียด ทักษะที่มีความสามารถระดับอ่อนคือ การจับใจความสำคัญและการตีความ ทักษะที่มีความสามารถระดับอ่อนมาก คือ การอนุมานความและการเดาความหมายของคำจากบริบท สอดคล้องกับการศึกษาของ สมนึก สมศิริ (2542) พบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายในวัฒนธรรมการใช้ ภาษา ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในด้านการศึกษาทั้งในระดับพื้นฐานจนกระทั่งในระดับสูง ในด้านการติดต่อสื่อสารกับประเทศเพื่อนบ้านและโลกภายนอก และในการดำรงชีวิตประจำวันของคนในพื้นที่อยู่ไม่น้อย นักศึกษาส่วนหนึ่งในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่เป็นสมาชิกของชุมชนในท้องถิ่นนี้ จะได้รับผลกระทบโดยตรงจากอิทธิพลการใช้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และพบว่า ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นปัญหาหลักที่ต้องการได้รับการแก้ไขและปรับปรุง ทั้งนี้อาจจะเนื่องด้วยสาเหตุประการต่างๆ ของการจัดการเรียนการสอน ฉะนั้นเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้

ทักษะการอ่านมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการอ่าน 1 ที่เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน โดยผู้เรียนสามารถอ่านจับรายละเอียด (Details) อ่านจับใจความระดับประโยค (Sentence Study) อ่านจับใจความสำคัญ (Main Idea) อ่านตีความ (Interpretation) อ่านเดาความหมายจากบริบท (Context clue) และอ่านอนุมานความ (Inference) พบว่ามีนักเรียนเป็นจำนวนมากที่ยังไม่มีความสามารถในการอ่านหรือมีความสามารถที่น่าพอใจตามทักษะดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่าปัญหาของผู้เรียนควรได้รับการแก้ไขในทักษะดังกล่าว เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนรู้ถึงวิธีการที่เหมาะสมในการเรียนการสอนและสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษอีกต่อไป

การทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าจะสามารถช่วยสำรวจปัจจัยต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาการอ่านของนักศึกษาในพื้นที่นี้อย่างแท้จริง และผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผลของการวิจัยครั้งนี้ ไม่เพียงแต่จะให้ผู้สอนภาษาอังกฤษเท่านั้นที่จะได้ทราบถึงความสามารถและปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา แต่รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกหน่วยงานการศึกษา สามารถนำไปวินิจฉัยและปรับกิจกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาของผู้เรียนและแนวการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นในอนาคต จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี ในทักษะต่างๆ จะช่วยพัฒนาการอ่านของนักศึกษาให้มีผลสัมฤทธิ์หรือไม่ และนักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่ ซึ่งผลวิจัยในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลในการพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ เกรดเฉลี่ยและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

3. เพื่อศึกษาความสามารถของนักศึกษาในทักษะการจับรายละเอียด (Details) ทักษะการจับความระดับประโยค (Sentence Study) ทักษะการจับใจความสำคัญ (Main Idea) ทักษะการตีความ (Interpretation) ทักษะการเดาความหมายจากบริบท (Context clue) และทักษะการอนุมานความ (Inference)

4. เพื่อสำรวจเกี่ยวกับปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 45 คน

2. เนื้อหาในรายวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย ทักษะการจับรายละเอียด (Detail) ทักษะการเดาความหมายจากบริบท (context clue) ทักษะการจับใจความสำคัญ (Main Idea) และทักษะการอนุมานความ (Inference)

3. ตัวแปรการวิจัยประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

4. ศึกษาปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อธิบายความหมายของคำศัพท์เฉพาะตามตัวแปรที่ศึกษาของงานวิจัย ไว้ดังนี้

1. ความสามารถอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการจับรายละเอียด (Details) ทักษะการจับความระดับประโยค (Sentence Study) ทักษะการจับใจความสำคัญ (Main Idea) ทักษะการตีความ (Interpretation) ทักษะการเดาความหมายจากบริบท (Context clue) และทักษะการอนุมานความ (Inference)

2. เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ ความรู้สึกด้านบวก ด้านลบ หรือเป็นกลางของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดจากเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ข้อตกลงในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษามีดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ ข้อมูลจากแบบสอบถาม และแบบทดสอบ
2. ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ข้อมูลจากตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
3. กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตร บัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2553 จำนวน 45 คน

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามและแบบทดสอบ ที่สร้างขึ้นจากการศึกษาตามเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. เวลาในการทำแบบทดสอบ คือ 1 ชั่วโมง ในห้องที่กำหนดโดยมีผู้วิจัยเป็นผู้ดูแล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. ทราบถึงระดับความสามารถในการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตร์ บัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

2. ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ เกรดเฉลี่ย และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

3. ทราบถึงปัญหาที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มดังกล่าว

4. ได้แนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการอ่าน ที่เหมาะสมแก่นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตร์ บัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่

1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย และขอเสนอ ดังนี้

1. ทฤษฎีโครงสร้างความรู้
2. ทฤษฎีการสอนอ่าน
3. ความหมายของการอ่านและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
4. ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน
5. จุดมุ่งหมายของการอ่าน
6. องค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ
7. ประเภทของการอ่าน
8. ความรู้และทักษะที่จำเป็น
9. ความเข้าใจในการอ่าน
10. ความสามารถในการอ่าน
11. ความหมายของเจตคติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยภายในประเทศ

2. งานวิจัยต่างประเทศ

1. ทฤษฎีโครงสร้างความรู้

ทฤษฎีโครงสร้างความรู้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจโครงสร้างความรู้ (Schema) เป็นคำที่ บาร์เลทท์ (Bartlett 1932, quoted in Stein and Glenn 1979 : 54) ใช้เพื่อบรรยายชนิดของข้อมูลซึ่งนักศึกษาทบทวนจากความทรงจำของตนเอง กล่าวคือ การที่ นักศึกษาระลึกถึงข้อมูลภายหลังจากการอ่านข้อความไปแล้วนั้น ไม่ใช่การสร้างเรื่องขึ้นมาใหม่แต่เป็นการสร้างเรื่องจากความรู้เดิมที่มีอยู่ และจากเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว ซึ่ง โคดี้ (Coady 1979 : 7) ได้แสดงความเห็นไว้ว่าความรู้เดิมนั้นเป็นตัวแปรที่สำคัญที่ผู้สอนและผู้เรียนควรนำมาพิจารณาประกอบในการทำความเข้าใจการอ่าน เพราะข้อมูลใด ๆ จะมีความหมายได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านสามารถสัมพันธ์ข้อมูลเหล่านั้นกับสิ่งที่ตนรู้อยู่ก่อนแล้ว (Clark and Silberstein 1979, quoted in Carrell and Eisterhold 1988: 75-76)

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544 : 314) สรุปโครงสร้างความรู้ ว่าหมายถึงความจำระยะยาวของมนุษย์ซึ่งสั่งสมประสบการณ์ ข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ ไว้ การเรียนรู้ของมนุษย์จะเกิดขึ้นเมื่อโครงสร้างความรู้เปิดรับและจารึกข้อมูลการเรียนรู้ไว้แล้ว โครงสร้างความรู้มีสภาพยืดหยุ่นสามารถขยายหรือลดลงได้ตามประสบการณ์การเรียนรู้

วิสาข์ จิตวิตร (2543 : 21) ให้ความเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างความรู้ว่าเป็นความรู้ที่เก็บสะสมไว้จากประสบการณ์ แล้วนำมาเก็บไว้อย่างเป็นระบบตามลำดับขั้น ทุกคนจะมีโครงสร้างความรู้แตกต่างกันไปตามพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม เชื้อชาติ และการศึกษา นอกจากนี้ แวก้า และคนอื่นๆ (Vacca et al. 2003 : 16 -17) ได้ชี้ให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของโครงสร้างความรู้ต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเรียนรู้ในการทำความเข้าใจ

บทอ่าน ผู้อ่านต้องกระตุ้นหรือสร้างความรู้ที่เหมาะสมกับข้อมูลของบทอ่าน ซึ่งโครงสร้างความรู้จะทำหน้าที่ช่วยการทำความเข้าใจ อย่างน้อยใน 3 ด้าน คือ ประการแรก โครงสร้างความรู้จะเป็นกรอบให้ผู้อ่านจัดเรียงข้อมูลจากบทอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประการที่สอง โครงสร้าง

ความรู้ช่วยให้ผู้อ่านสามารถอนุมานว่าบทอ่านนั้นเกี่ยวกับอะไร และประการที่สาม โครงสร้างความรู้ช่วยผู้อ่านในการขยายขอบข่ายความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน เมื่อช่องว่างสมบูรณ์ความเข้าใจก็เกิดขึ้นโดยสรุป โครงสร้างความรู้ไม่ใช่สิ่งที่ซับซ้อนหรือแปลก แต่เป็นความรู้ธรรมดา ๆ เป็นความรู้ที่เก็บสะสมไว้จากประสบการณ์ แล้วนำมาเก็บไว้อย่างเป็นระบบตามลำดับขั้น มีความยืดหยุ่นเพิ่มขึ้นและลดลงได้ มนุษย์เราจะมีโครงสร้างความรู้แตกต่างกันไปตามพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม เชื้อชาติ เมื่อผู้อ่านกระตุ้นความรู้เดิมเข้ากับข้อมูลใหม่ได้ ก็จะช่วยให้เข้าใจสิ่งที่อ่านได้

เตือนใจ ต้นงามตรง (2529 : 94-108; อ้างถึงในประเสริฐ จันทร์อุดม 2545 : 6) ได้สรุปคำอธิบายทฤษฎีสคีมาตา (The Schema Theory Model) ว่า การเข้าใจข้อความที่อ่านนั้นเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมของผู้อ่านและข้อความที่อ่าน ความเข้าใจที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องการความสามารถในการรับรู้ข้อความซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ดังนั้นการเข้าใจคำประโยค รวมถึงข้อความ นอกจากจะเกี่ยวข้องกับความรู้ทางภาษาแล้ว ยังเกี่ยวข้องกับความรู้ทั่วไปของผู้อ่านด้วย

โครงสร้างความรู้เดิมนี้สร้างขึ้นมาจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่านและเป็นเครื่องช่วยชี้แนะผู้อ่าน ทั้งยังช่วยคาดการณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่านด้วย ผู้อ่านจะนำความรู้เดิมนี้ไปใช้ประกอบการอ่าน ความรู้เดิมนี้มีความสำคัญต่อความเข้าใจมากกว่าโครงสร้างทางภาษา ดังนั้นความสามารถในการอ่านจึงต้องประกอบด้วยความรู้ทางภาษาและความรู้ทั่วไป

ความรู้เดิมนี้อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. โครงสร้างความรู้ด้านเนื้อหา (Content Schema) คือ โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาหัวข้อของเรื่องที่อ่านซึ่งผู้อ่านมีอยู่เดิม ถ้าผู้อ่านคุ้นเคยกับเนื้อหาที่อ่านมาก่อนย่อมเข้าใจเนื้อหาเรื่องได้ดี แต่ถ้าเป็นเนื้อหาที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคยมาก่อนย่อมเกิดความยากลำบากในการทำความเข้าใจเนื้อหาเรื่องนั้น ๆ เช่น เนื้อหาด้านเศรษฐศาสตร์ การแพทย์ ประวัติศาสตร์ ธุรกิจ เป็นต้น ในการอ่าน ผู้อ่านต้องนำความรู้และประสบการณ์เดิมที่เหมาะสมมาใช้ ความรู้นี้จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจได้ดีขึ้น ผู้อ่านที่มีความรู้ประเภทนี้จะรับรู้ได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ หรือความรู้ด้านเนื้อหามาก่อน

2. โครงสร้างความรู้ด้านรูปแบบ (Formal Schema) หมายถึง โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนในลักษณะต่าง ๆ นั่นคือ การที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะลีลาการเขียนมาก่อน เช่น การเขียนเชิงบรรยาย นิทาน นวนิยาย หนังสือพิมพ์ และ เป็นโครงสร้างความรู้ที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจบทอ่านได้ หรือการที่รู้จักใช้ความรู้เดิมเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ในขณะที่อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ โครงสร้างความรู้ด้านรูปแบบมีอิทธิพลต่อการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้อ่านจะสามารถเล่าเรื่องที่อ่านไปแล้วในปริมาณมากหากเรื่องนั้นมีโครงสร้างตรงกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ถ้าโครงสร้างของเรื่องนั้นต่างไปจากที่เคยอ่านมาแล้วเราจะเล่าเรื่องได้ในปริมาณที่น้อยกว่า

โครงสร้างด้านรูปแบบแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

2.1 โครงสร้างข้อเขียนที่เป็นเรื่องเล่า (Narrative structure หรือ story structure) ซึ่งบางครั้งก็เรียกกันว่าไวยากรณ์ของเรื่อง (story grammars) มีลักษณะรูปแบบการเขียนเฉพาะ เช่น นิทาน เรื่องสั้น ก็จะประกอบไปด้วย ฉาก การเริ่มเรื่อง การพัฒนาเรื่อง จุดจบโดยอาจมีองค์ประกอบเรื่อง (story elements) เช่น ฉาก ตัวละคร ตอน คำเรื่อง แก่นของเรื่องเหตุการณ์เริ่มต้น ความพยายาม ผลของความพยายาม จุดจบ ปฏิภาณไหวพริบ ในแต่ละโครงสร้าง แตกต่างกันไปบ้าง แต่จะมีองค์ประกอบที่คล้ายกันร่วมอยู่เสมอ

2.2. โครงสร้างเรื่องเชิงความเรียง (Expository Text) เป็นรูปแบบงานเขียนที่เมื่อผู้เขียนตั้งใจจะถ่ายทอดความคิดของตนออกมาเป็นข้อเขียน ก็จะต้องเลือกรูปแบบข้อเขียนที่คิดว่าจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจที่สุด การจำแนกรูปแบบนี้มีผู้จำแนกไว้หลายอย่างต่างๆ กันไม่มีการจำแนกว่าแบบใดที่สมบูรณ์ ผู้เขียนเลือกใช้ได้อย่างหลากหลาย ตัวอย่างการจำแนกตามอามบรัสเตอร์และ แอนเดอร์สันที่จำแนกไว้ได้แก่ การบรรยาย (description) ลำดับเวลา (temporal sequence) การอธิบาย (explanation) การเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง (comparison-contrast) นิยามและตัวอย่าง (definition-example) ปัญหาและทางแก้ไข (problem-solution) สำหรับเหตุและผล (cause-effect) นั้นรวมอยู่ในการอธิบาย ส่วนการบรรยายกระบวนการ (process description)

รวมอยู่ในลำดับเวลา สรุปลง โครงสร้างข้อเขียนที่เป็นเรื่องเล่า มีประโยชน์ต่อการอ่านข้อเขียนประเภท บันเทิงคดี เช่น นิทาน นวนิยาย เรื่องสั้น ส่วนโครงสร้างเรื่องเชิงความเรียง มีประโยชน์ต่อการอ่าน ข้อเขียนเชิงสารคดีและข้อเท็จจริง ดังนั้น หากผู้เรียนคุ้นเคยกับเนื้อหาที่อ่านมาก่อนย่อมเข้าใจเรื่องได้ดี และถ้าสามารถนำเนื้อหาจากบทอ่านที่กำลังเรียนรู้ไปผสมผสานเข้ากับโครงสร้างความรู้ด้านรูปแบบได้ ก็จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจบทอ่านนั้นได้ดีขึ้น

ผู้อ่านควรจะมีความรู้ทั้งสองประเภท เพราะการมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องมาก่อนจะช่วย เพิ่มความสามารถในการเดาเรื่องได้ดี และถ้ามีความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปลักษณะการเขียนดีจะได้เปรียบ เพราะประสิทธิภาพในการอ่านจะแปรไปตามลักษณะของประโยค อุนเฉท และการจัดระเบียบในเรื่อง การเขียน

2. ทฤษฎีการสอนอ่าน (Teaching Reading Approach)

ทฤษฎีการสอนอ่านซึ่งยึดหลักการภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) ที่ เน้นกระบวนการอ่านผ่านกระบวนการทางความคิด ซึ่งจากทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมและข้อมูลที่อ่านก่อให้เกิดการอธิบายถึงกระบวนการอ่าน นักการอ่านได้ อธิบายทฤษฎีการสอนอ่านไว้ดังนี้

แอนเดอร์สัน (Anderson 1999:1-3) ได้ศึกษาทฤษฎีและแบบจำลองการสอนอ่าน ของ นักวิจัยด้านการอ่านหลายๆ คน (Goodman 1973,1976; Gough 1985; Rumelhart 1985; Stanovich 1980; Murtagh 1989; Segalowitz, Poulsen and Komoda 1991; Grabe 1991) ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง ซึ่งมีอิทธิพลต่อ วรรณกรรมในงานวิจัยการอ่าน และผลจากงานวิจัยดังกล่าวที่มีผลโดยตรงต่อการนำมาประยุกต์ใช้ในชั้น เรียนการอ่านภาษาที่สอง แล้วสรุปไว้ว่าความหมายหรือความเข้าใจต่อสิ่งที่อ่าน เกิดขึ้นตาม กระบวนการของแบบจำลองการอ่าน 3 ลักษณะ ดังนี้

2.1 แบบจำลองการอ่านจากล่างขึ้นบน (Bottom - up models) หรือการขับเคลื่อน ข้อมูล (data driven) เน้นกระบวนการสอนองค์ประกอบย่อยของภาษาไปทีละน้อย เช่น รู้จักคำและ

เรียงประโยค การสอนจะดำเนินเป็นขั้นตอนตั้งแต่การแยกเสียงในภาษาที่เรียน ประสมคำ ตีความหมาย จากประโยคพื้นฐาน ผู้อ่านจะให้ความหมายของสิ่งที่อ่านตามความหมายของคำวลี ประโยคที่พบในบทอ่าน กล่าวคือผู้อ่านจะแปลความข้อความที่อ่านตามตัวอักษรที่ปรากฏแล้วจึงนำข้อมูลย่อย ๆ ที่แปลได้มาเชื่อมโยงกัน เกิดเป็นความเข้าใจ รู้จักโดยทั่วไปว่ากระบวนการอ่านระดับล่าง (lower - level reading processes)

2.2 แบบจำลองการอ่านจากบนลงล่าง (Top - down models) รูปแบบนี้จะเน้นการสร้างความหมายมากกว่าการถอดความหมายจากตัวเรื่อง เป็นรูปแบบที่ตรงข้ามกับแบบแรก การอ่านจากบนลงล่างเน้นให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อยู่ในลักษณะโดยรวม ผู้อ่านจะตั้งสมมติฐานและทดสอบว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ในขณะที่อ่านว่าถูกต้องหรือไม่ ผู้อ่านใช้ความคิดรวบยอดและความรู้เดิมช่วยในการค้นหาความหมายของบทอ่าน อดทนต่อความกำกวมของคำศัพท์บางคำ บูรณาการใจความโดยรวมจากข้อความและประโยค ปรับใช้โครงสร้างความรู้มากระตุ้นให้เกิดความเข้าใจ ผู้อ่านจะนำความรู้เดิมเกี่ยวกับภาษา สิ่งเร้า ความสนใจ และเจตคติที่มีต่อเรื่องมาใช้ ในขณะที่อ่าน การอ่านแบบนี้ช่วยให้ผู้อ่านเก็บข้อมูล ทำความเข้าใจบทอ่านได้เร็วกว่าวิธีแรก ความหมายจะอยู่ในตัวผู้อ่าน โดยผู้อ่านเป็นผู้สร้างความหมายขึ้นมาใหม่ เรียกกันโดยทั่วไปว่า กระบวนการอ่านระดับสูง (higher - level processes)

2.3 แบบจำลองการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive models) เป็นแบบจำลองที่ได้รับการยอมรับว่าอธิบายกระบวนการอ่านได้ดีและกว้างขวางที่สุด เพราะได้รวมองค์ประกอบของการพัฒนาการอ่านทั้งแบบล่างขึ้นบน และแบบบนลงล่าง เข้าไว้ด้วยกัน เป็นแบบจำลองการอ่านที่สังเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งความรู้หลาย ๆ ด้าน ผู้อ่านภาษาที่สองที่ดีที่สุดคือผู้ที่สามารถบูรณาการกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน และจากบนลงล่างได้อย่างมีประสิทธิภาพ สรุปได้ว่าทฤษฎีในการสอนอ่านนั้นต้องอาศัยกระบวนการหลาย ๆ อย่าง ที่จะช่วยให้ผู้อ่านอ่านได้อย่างเข้าใจ ตั้งแต่องค์ประกอบย่อย เช่น ศัพท์ โครงสร้างภาษา ไปจนถึงทักษะในระดับสูง การใช้ความคิดรวบยอดและโครงสร้าง

ความรู้เดิมมาช่วยในการตีความ จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และเมื่อพิจารณาแล้วแบบจำลองที่ครอบคลุมที่สุด คือแบบจำลองการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน และ ความหมายของการอ่าน

จากการศึกษาและค้นคว้า ผู้วิจัยพบว่า การอ่านมิใช่เพียงแต่อ่านออกเสียงได้ถูกต้องเท่านั้น แต่ต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านด้วย การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต้องอาศัยความรู้ความสามารถหลายอย่างเป็นพื้นฐาน คือผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับ คำ วลี หรือประโยค ที่นำมาเรียบเรียงกันนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ว่าผู้เขียนมีเจตนาที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกเช่นไรให้ผู้อ่าน ซึ่งถ้ามีความเข้าใจตรงกัน ผู้อ่านก็จะเกิดอรรถรสในการอ่านมากยิ่งขึ้น (รัตนา วงศ์เวโรจน์. 2548 :16) การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานซึ่งต้องเรียนเช่นเดียวกับทักษะพื้นฐานอื่นๆ การเรียนรู้เท่านั้นไม่เพียงพอ ต้องฝึกฝนหรือพัฒนาระดับความสามารถให้เพิ่มขึ้นอยู่เสมอ เพื่อที่จะสามารถอ่านเนื้อหาซึ่งยากและซับซ้อนให้เข้าใจและนำมาใช้การได้ ทำให้เกิดมีนิสัยรักการอ่าน รู้จักคิดวิเคราะห์และเลือกสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ (แมนมาส ชวลิต 2534 : 232)

การอ่านนั้น เป็นกระบวนการอันซับซ้อน การให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านจึงขึ้นอยู่กับผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านนั้นว่าจะมองในด้านใด นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านแตกต่างกันออกไปหลายทฤษฎี ดังนี้

พาพร พึ่งศักดิ์ (2534 : 27) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจหรือค้นหาความหมายในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการแสดงออกจากตัวอักษร หรือข้อเขียนมาน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่นทักษะในการถอดความหมายจากสัญลักษณ์ ความสามารถทางด้านภาษาของผู้อ่านกับผู้เขียน เป็นต้น

สมุทร เช่นชวานิช (2532 : 9) กล่าวว่า การอ่านภาษาอังกฤษคือการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน มีกระบวนการคล้ายกับการถอดรหัส คือผู้เขียนจะเป็นผู้ลงรหัส และผู้อ่านจะเห็นผู้ถอดรหัส กระบวนการนี้จะดำเนินไปอย่างช้าๆ ก่อนในตอนแรก เมื่อมีการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญแล้ว ผู้อ่านจะสนใจมุ่งไปจับประเด็นความคิดของผู้เขียนแทน การอ่านกับความคิดเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกันและกันจนไม่สามารถแยกออกจากกันได้

แมนมาส ซวลิต (2534 : 232) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านว่า การอ่านคือการใช้ศักยภาพของสมองเพื่อรับรู้แปลความหมาย และเข้าใจปรากฏการณ์ ข้อมูล ข่าวสาร เรื่องราว ประสบการณ์ ความคิด ความรู้สึกและจินตนาการตลอดจนสาระอื่นๆ ซึ่งมีผู้แสดงออกโดยสัญลักษณ์ที่เป็นลายลักษณ์ที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อการสื่อสาร

ประพาศน์ พุทธิประภา (2522 : 56-63) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ในบทความเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางจิตที่ซับซ้อนเพื่อที่จะได้ความหมายโดยการนำโครงสร้างเล็กไปสู่โครงสร้างผิว การอ่านเป็นกระบวนการแยกแยะความหมายสัญลักษณ์ทางภาษาศาสตร์ที่เรารู้มาแล้ว ไม่ใช่การออกเสียงตามสัญลักษณ์

วิสาข์ จิตวิตร (2541:1-1) ได้กล่าวถึงกระบวนการอ่านว่า หมายถึงกระบวนการคิด การจินตนาการ การหาเหตุผล การแก้ปัญหา และการประเมินข้อความที่อ่าน กระบวนการอ่านประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ คือ การมองเห็นและการรับรู้ถ้อยคำที่ปรากฏในรูปตัวอักษร ทำความเข้าใจความหมายของคำในบริบท (Context) นั้นๆ ตอบสนองความคิดของผู้เขียนนำความรู้ใหม่มาเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เดิม

ส่วน วิดโดสัน (Widdowson, 1979 : 174) มีความเห็นว่า การอ่านคือการมีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้เขียนพยายามจะถ่ายทอดความคิด อารมณ์ และความรู้สึกต่างๆ ไปยังผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านพยายามจะรับรู้ด้วยการใช้ความสามารถของตน ถอดความหมายจากตัวอักษร

มอร์ส และสตีเวิร์ด-โดร์ (Morris & Stewart-Dore, 1989 : 14) ให้ความหมายว่าการอ่านภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการที่นำไปสู่ข้อมูลต่างๆ โดยข้อมูลเหล่านั้นอยู่ในรูปของรหัสที่ผู้เขียนเป็นผู้ลงรหัส และผู้อ่านเป็นผู้ถอดรหัส โดยอาศัยประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ การอ่านหมายความว่ารวมถึงการเข้าใจด้วย ถ้าไม่มีความเข้าใจเกิดขึ้นก็ไม่ถือว่าการอ่านที่สมบูรณ์ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การอ่านนั้นควรเน้นที่ความหมาย

เอสกี (Esky . 1986 : 3-23) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าการอ่านเป็นกระบวนการ ทางสติปัญญา ที่สมองจะทำหน้าที่ทั้งหมดในการตีความหมายของข้อความที่อ่าน โดยสมองจะเริ่มทำงานเมื่อดาของผู้อ่านรับรู้ข้อมูลที่ได้จากการอ่าน และนำความรู้เดิมที่สะสมไว้ในสมองมาช่วยในการตีความข้อมูลที่อ่าน ซึ่งข้อมูลใหม่ที่ได้จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของความรู้ในเรื่องดังกล่าวที่เพิ่มเติมขึ้นและสามารถนำมาใช้ในคราวต่อไป ในกระบวนการดังกล่าวนี้ สมองของผู้อ่านจะอาศัยตัวแนะที่ปรากฏในข้อความในปริมาณน้อยที่สุดมาช่วยในการตีความหมายของสิ่งที่อ่าน

กู๊ดแมน และคณะ (Goodman and others 1973 : 5 - 11) กล่าวไว้ว่า การอ่านหมายถึง กระบวนการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ซึ่งในขณะที่อ่านผู้อ่านจะเลือกตัวชี้แนะ (Clue) ที่ปรากฏในข้อความเพื่อเดาความหมายของเนื้อความทั้งหมด นอกจากนั้น การอ่านยังเป็นกระบวนการที่เริ่มต้นด้วยการรับรู้ของสมอง และในขณะที่สมองรับรู้ตัวอักษรนั้น ผู้อ่านต้องมีการคาดการณ์ล่วงหน้าโดยอาศัยพื้นฐานของความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

แฮร์ริส และ สมิธ (Harris and Smith 1976 : 14) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าการอ่านเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อความหมาย เป็นการแลกเปลี่ยนความคิด ข่าวสารและความรู้ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านในลักษณะของการสื่อความหมายกัน โดยผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนเองด้วยภาษาตามลักษณะการเขียนของแต่ละบุคคล ส่วนผู้อ่านจะพยายามหาความหมายของสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ทั้งนี้ความสามารถที่จะทำนาย หรือถอดความหมายจากข้อความที่อ่าน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน อันได้แก่ ความคุ้นเคยในหัวเรื่อง ความคิดสำคัญๆ ของเรื่อง ตลอดจนความรู้ทางภาษาของผู้อ่านเองด้วย

ประเทิน มหาจันทร์ (2523) อธิบายโดยสรุปว่า การอ่านหมายถึงกระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่จัดบันทึกไว้ การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เมื่อเด็กเปล่งเสียงตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด ถ้าหากไม่เข้าใจคำพูดนั้นจัดว่าไม่ใช่การอ่านที่สมบูรณ์เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการอ่านเท่านั้น ลักษณะการอ่านที่แท้จริง ได้แก่ การทำความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน ความหมายดังกล่าวไม่ใช่เกิดจากเรื่องที่อ่านเท่านั้น หากขึ้นอยู่กับการกระตุ้นให้เกิดความคิดรวบยอดหรือจินตนาการของผู้อ่านเป็นสำคัญ การเข้าใจความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่อ่านขึ้นอยู่กับความหมายของผู้อ่านเป็นสำคัญ การเข้าใจโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐาน การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การแปลความ การตอบสนอง การกำหนดความมุ่งหมาย และการจัดลำดับของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่ผู้อ่านเห็น จะกระตุ้นการทำงานของสมองซึ่งขึ้นอยู่กับคุณภาพและปริมาณของประสบการณ์ซึ่งผู้อ่านมีมาก่อน

จากความหมายของการอ่านข้างต้น พอสรุปได้ว่า การอ่าน เป็นกระบวนการในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนโดยผ่านสัญลักษณ์ ซึ่งผู้อ่านต้องเชื่อมโยงข้อมูลที่อ่านกับความรู้เดิมที่มีอยู่ ทำความเข้าใจ คาดคะเนความและถอดความหมายของสัญลักษณ์นั้นโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ทางภาษาศาสตร์ และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่

4. ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน

ในสมัยโบราณที่ยังไม่มีตัวหนังสือใช้ มนุษย์ได้ใช้วิธีเขียนบันทึกความทรงจำและเรื่องราวต่าง ๆ เป็นรูปภาพไว้ตามฝาผนังในถ้ำ เพื่อเป็นทางออกของอารมณ์ เพื่อเตือนความจำหรือเพื่อบอกเล่าให้ผู้อื่นได้รับรู้ด้วย แสดงถึงความพยายามและความปรารถนาอันแรงกล้าของมนุษย์ ที่จะถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเป็นสัญลักษณ์ที่คงทนต่อกาลเวลาจากภาพเขียนตามผนังถ้ำ ได้วิวัฒนาการมาเป็นภาษาเขียนและหนังสือ ปัจจุบันนี้หนังสือกลายเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งต่อมนุษย์จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยอันหนึ่งในการดำรงชีวิตคนที่ไม่รู้หนังสือแม้จะดำรงชีวิตอยู่ได้ก็เป็นชีวิตที่ไม่สมบูรณ์ ไม่มีความเจริญ ไม่สามารถประสบความสำเร็จใด ๆ ในสังคมได้หนังสือและการอ่านหนังสือจึง

มีความสำคัญอย่างยิ่ง (http://e-learning.mfu.ac.th/mflu/1001103/chapter5/chapter5_1.htm
: สืบค้นเมื่อ 12/ 02/54)

วิล อนุสรณ์นรการ (2546) ได้มองเห็นความสำคัญของการอ่านว่า การอ่าน มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของบุคคลต่างๆ ในสังคมทั้งทางด้านการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต เพราะ การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ การดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพ นอกจากนี้ การอ่านทำให้เกิดจินตนาการ เสริมสร้างวิสัยทัศน์ ให้ความสุขและให้ความรู้ในด้านความเป็นไปของโลก วิทยาการใหม่ๆ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย

รุ่งฤดี ภูชมศรี (2549 : 43) ได้สรุปถึงความสำคัญของการอ่านจากคำนิยามที่มี หลายๆ ท่านได้นิยามไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ เพราะวิชาความรู้ต่างๆ ในโลกนี้มีมากมาย เหตุการณ์ เรื่องราว การเคลื่อนไหวจากทุกมุมโลก เราจะได้จากการอ่าน การอ่านจึงจำเป็นสำหรับคนทุกเพศ ทุกวัย
2. การอ่านส่งเสริมให้เราเป็นคนฉลาด รอบรู้ เสริมสร้างความคิด สติปัญญา ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านย่อมเป็นผู้ที่มีความรู้ มีความคิดดี เสริมสร้างบุคลิกภาพให้เป็นที่ศรัทธา เป็นที่นิยม และได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้รู้
3. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน หนังสือที่แต่งไว้อย่างดีจะทำให้ผู้อ่านได้รับบรรณาณในการใช้คำ เกิดความซาบซึ้งใจ สะเทือนใจ และเพลิดเพลินใจตามจินตนาการของผู้แต่ง
4. การอ่านก่อให้เกิดคุณค่าทางสังคม เพราะผู้เขียนหรือผู้ประพันธ์ย่อมบันทึกสิ่งที่ดี หรือมีประโยชน์ อันเป็นแนวทางให้คนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

Patricia L. Carrell (1988 : 1) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการอ่านในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศว่า การอ่านมีความสำคัญในการเรียนภาษาของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนระดับสูง ผู้เรียนจะต้องอ่านหนังสือประกอบการเรียน แบบเรียน และเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นการอ่านจึงนับว่ามีความสำคัญมาก

5. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์ (2542) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการอ่านว่า ในการอ่านบุคคลแต่ละคนจะมีจุดประสงค์ของตนเอง คนที่อ่านข้อความเดียวกันอาจมีจุดประสงค์หรือความคิดต่างกัน โดยทั่วไปจุดประสงค์ของการอ่านมี 3 ประการ คือ

- 1) การอ่านเพื่อความรู้ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทตำรา สารคดี วารสาร หนังสือพิมพ์ และข้อความต่าง ๆ เพื่อให้ทราบเรื่องราวอันเป็นข้อความรู้ หรือเหตุการณ์บ้านเมือง การอ่านเพื่อความรอบรู้เป็นการอ่านที่จำเป็นที่สุดสำหรับครู เพราะความรู้ต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมอยู่ทุกขณะ แม้จะได้ศึกษามากจากสถาบันการศึกษาระดับสูง ก็ยังมีสิ่งที่ยังไม่รู้และต้องค้นคว้าเพิ่มเติมให้ทันต่อความก้าวหน้าของโลกข้อความรู้ต่าง ๆ อาจมิได้ปรากฏชัดเจนในตำรา แต่แทรกอยู่ในหนังสือประเภทต่าง ๆ แม้ในหนังสือประเภทบันเทิงคดีก็จะให้เกร็ดความรู้ควบคู่กับความบันเทิงเสมอ
- 2) การอ่านเพื่อความคิดแนวความคิดทางปรัชญา วัฒนธรรม จริยธรรม และความคิดเห็นทั่วไป มักแทรกอยู่ในหนังสือแทบทุกประเภท มิใช่หนังสือประเภทปรัชญา หรือจริยธรรมโดยตรงเท่านั้น การศึกษาแนวคิดของผู้อื่น เป็นแนวทางการคิดของตนเองและอาจนำมาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตผู้อ่านจะต้องใช้วิจารณญาณในการเลือกนำความคิดที่ได้อ่านมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในบางเรื่องผู้อ่านอาจเสนอความคิดโดยยกตัวอย่างคนที่มีความคิดผิดพลาดเพื่อเป็นอุทาหรณ์ให้ผู้อ่านได้ความยั้งคิด เช่น เรื่องพระลอแสดงความรักอันผืนทำนองคลองธรรมจึงต้องประสบเคราะห์กรรมในที่สุดผู้อ่านที่ขาดวิจารณญาณมีความคิดเป็นเรื่องจูงใจให้คนทำความผิดนับว่าขาดประโยชน์ทางความคิดที่ควรได้ไปอย่างน่าเสียดายการอ่านประเภทนี้จึงต้องอาศัยการศึกษาและการ

ชี้แนะที่ถูกต้องจากผู้มีประสบการณ์ในการอ่านมากกว่าครูจึงต้องใช้วิจารณญาณในการอ่านเพื่อความคิดของตนเองและเพื่อชี้แนะหรือสนับสนุนนักเรียนให้พัฒนาการอ่านประเภทนี้

3) การอ่านเพื่อความบันเทิงเป็นการอ่านเพื่อฆ่าเวลา เช่น ระหว่างที่คอยบุคคลที่นัดหมาย คอยเวลารถไฟออก เป็นต้น หรืออ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดีในเวลาว่าง บางคนที่มีนิสัยรักการอ่านหากรู้สึกเครียดจากการอ่านหนังสือเพื่อความรู้ อาจอ่านหนังสือประเภทเบาสมองเพื่อการพักผ่อน หนังสือประเภทที่สนองจุดประสงค์ของการอ่านประเภทนี้มีจำนวนมาก เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย การ์ตูน วรรณคดีประเภทเอารมย์ เป็นต้น จุดประสงค์ในการอ่านทั้ง 3 ประการดังกล่าว อาจรวมอยู่ในการอ่านครั้งเดียวกันก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องแยกจากกันอย่างชัดเจน

กัลยา ยวนมาลัย (2539 : 12) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการอ่านดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ เป็นการอ่านเพื่อต้องการรู้ในสิ่งที่ผู้อ่านเป็นปัญหา หรือต้องการให้ความรู้ของตนเองออกเสีย การอ่านจึงเน้นถึงความรู้ในวิทยาการแขนงต่างๆ
2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด วัตถุประสงค์การอ่านเพื่อให้เกิดความคิดนั้นเป็นวัตถุประสงค์ที่แสดงทรรศนะ ซึ่งได้แก่บทความ บทวิจารณ์ วิจัยต่างๆ การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับขั้นแนวความคิดของผู้เขียนพร้อมทั้งพิจารณาหาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้นขึ้นมา
3. อ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านที่ช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับความรู้ ความคิด หนังสือที่อ่านเป็นประเภทนวนิยาย เรื่องสั้น วรรณคดี ซึ่งอ่านแล้วช่วยให้เกิดความสนุกสนาน ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด
4. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่นๆ เป็นการอ่านที่ใช้ในการชดเชยความต้องการของคนเรายังขาดอยู่ เช่นความต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการเป็นที่ยอมรับเข้ากลุ่มกับเพื่อนฝูง โดยผู้อ่านใช้หนังสือในการแก้ปัญหาของตนเพื่อขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่ๆ หรือเพื่อสร้าง

สภาพอารมณ์ที่น้องการ เช่น เมื่อเกิดความรู้สึกเหนื่อย กลุ่มใจ ผู้อ่านก็จะไปหาหนังสือเรื่องเบาๆ เรื่องที่เคยอ่านแล้วเกิดความสุขสนานมาอ่าน แต่บางครั้งก็อยากรู้เรื่องใหม่ๆ แนวทางใหม่ๆ เพื่อปรับตัวให้เข้ากับวิธีการดำรงชีวิต

จิดดา จิตโสภักตร์ (2529 : 13; อ้างใน ประเสริฐ จันทร์อุดม, 2545 : 8) ให้ความเห็นในจุดมุ่งหมายของการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. อ่านเพื่อรับทราบข่าวสารและสิ่งที่จะต้องรู้ในการดำเนินชีวิต เช่น การอ่านประกาศ สลากยา คำชี้แจงในการใช้เครื่องอุปโภคบริโภค ประกาศรับสมัครงาน ใบสมัคร และระเบียบ การการศึกษาในสถาบันการศึกษา เป็นต้น
2. อ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ สติปัญญา และพัฒนาตนเอง เช่น การอ่านตำราเรียน ผลงานวิจัย บทความทางวิชาการ หนังสือธรรมะ ชีวประวัติ และสารคดีต่างๆ เป็นต้น
3. อ่านเพื่อความบันเทิง เช่น การอ่านนวนิยาย เรื่องสั้น การ์ตูน บทล้อเลียนทางการเมือง และโคลงกลอน เป็นต้น

ฟรังคอยส์ (Francoise 1982 : 3-4; อ้างใน ประเสริฐ จันทร์อุดม, 2545 : 8) แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านภาษาอังกฤษออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ การอ่านเพื่อความบันเทิง และการอ่านเพื่อรับข้อมูลข่าวสารเพื่อที่จะค้นหาข้อเท็จจริงบางอย่าง หรือเพื่อกระทำบางอย่างอันเป็นผลจากข้อมูลข่าวสารนั้นๆ จุดมุ่งหมายในการอ่านจะเป็นเครื่องมือกำหนดวิธีการอ่านด้วย เช่น ถ้าผู้อ่านอ่านโฆษณาบ้านเช่า ผู้อ่านจะอ่านอย่างผ่านไปๆ เพื่อที่จะค้นหาข้อมูลเท่านั้น เช่น ราคา สถานที่ เป็นต้น ส่วนข้อมูลอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องนั้น อ่านจะไม่สนใจ แต่ในกรณีที่ผู้อ่านอ่านรายงานการทดลองวิทยาศาสตร์ อ่านจะเข้าใจเพียงบางส่วนเท่านั้นไม่ได้ ควรจะเข้าใจรายละเอียดทั้งหมดด้วย เพราะมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สามารถทำการทดลองตามรายงานนั้นได้โดยละเอียดทุกขั้นตอน มิฉะนั้นอาจทำให้การทดลองผิดพลาดได้ วิธีอ่านทั้งสองกรณีจึงมีความแตกต่างกัน

อาร์ เลวี (R . Levi . 1990 : 269-273) ได้ให้จุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อตีความ ของสัญลักษณ์ให้เป็นความหมายที่ถูกต้อง
2. อ่านเพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์ และสรุปแนวคิดของเรื่อง
3. อ่านเพื่อตอบคำถามให้ถูกต้อง

จากการศึกษาจุดประสงค์ในการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต เพื่อความบันเทิง เพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม หรือเพื่อหาคำตอบ

6. องค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

ความสามารถในการอ่านของแต่ละคนไม่เหมือนกัน บางคนอ่านได้รวดเร็วและเข้าใจ ในขณะที่อีกหลายคนอ่านได้ช้าและเกิดอุปสรรคในการอ่าน การที่ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จในการอ่านมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญหลายๆ ด้าน ที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน ดังที่นักการศึกษาหลายท่านได้แสดงทัศนะต่างๆ ไว้ดังนี้

เสาวลักษณ์ รัตนวิซซ์ (2536 : 24) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่านของมนุษย์ 3 ประการ คือ

1. ประสบการณ์เดิม (Schema) ของผู้อ่านเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ความสามารถของผู้อ่านแตกต่างกัน เพราะผู้อ่านมีความรู้เดิมมาก่อนจะเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่ย่านได้ง่ายขึ้น และเร็วขึ้น ประสบการณ์เดิมจึงเป็นหลักการสำคัญที่ผู้สอนสามารถนำมาใช้เป็นแนวคิด เพื่อจัดกิจกรรมการสอนให้ผู้อ่านได้มีโอกาสฝึกใช้ประสบการณ์เดิมของตนมาช่วยในการอ่าน รวมทั้งการใช้ทักษะด้านอื่นๆ เช่น ฟัง พูด เขียนไปด้วย เพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายของการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น

2. อภิปัญญา (Metacognition) เป็นความสามารถของผู้อ่านในการเข้าใจกระบวนการคิดของตนในการตีความและแก้ปัญหาต่างๆ จะช่วยให้การเข้าใจการอ่านได้ดีขึ้น เนื่องจากสามารถใช้ความคิดของตนจากประสบการณ์มาใช้ในการจับใจความ ตีความ แปลความ และขยายความได้ กลวิธีของการใช้อภิปัญญามีหลากหลายด้วยกัน ที่สำคัญคือการเดาความเพื่อแก้ปัญหาความไม่เข้าใจที่ตนประสบในขณะที่อ่านเนื้อความต่างๆ การเดาความและการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองของผู้เรียนจะช่วยให้การเข้าใจการอ่านดีขึ้น

3. โครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) เป็นเรื่องสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความในการอ่านได้ดี หากผู้อ่านเข้าใจการวิเคราะห์โครงสร้างของการเขียนในเนื้อความนั้นๆ และทราบจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ โครงสร้างของเนื้อความจะช่วยให้การอ่านมีจุดมุ่งหมายเด่นชัดขึ้นว่าจะต้องการหาข้อมูลอะไร กระบวนการทางความคิดย่อมจะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพในการจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความ และขยายความในการอ่าน

วลัยภรณ์ อาทิตย์เที่ยง (2529) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอ่านอยู่ 3 ลักษณะดังนี้

1) ลักษณะของวัสดุการอ่าน จะต้องไม่ปิดกั้นหรือเป็นกำแพงขวางความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนนั่นคือ ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้อ่าน ไม่ใช่คำศัพท์ที่แปลกประหลาด คำศัพท์ที่เด็กไม่เคยรู้จัก หรือเป็นคำศัพท์ที่ยาวเกินความสามารถของเด็กสำหรับหลักภาษาก็ควรใช้แต่สิ่งที่เด็กคุ้นเคยแล้วประโยคไม่ยาวเกินไปและไม่สลับซับซ้อน

2) ลักษณะของผู้อ่าน ความสามารถในการเข้าใจและตีความสิ่งที่อ่านจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญคือ

ระดับสติปัญญา เด็กแต่ละคนจะมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันไปตามระดับสติปัญญาของตน เช่น เด็กบางคนไม่สามารถจดจำรายละเอียดของเนื้อเรื่องได้ บางคนไม่สามารถสรุปเรื่องที่อ่านได้ บางคนไม่เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมและบางคนไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง

ข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้หรือถ้าทำได้ก็คงต้องใช้เวลามาก ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ครูควรตรวจสอบเพื่อช่วยเด็กในการพัฒนาสมรรถภาพในการอ่านและจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของเด็ก

ความรู้ในด้านคำศัพท์ และโครงสร้างของภาษาซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อความเข้าใจ การสร้างความคิดรวบยอด และการสร้างจินตนาการเกี่ยวกับเรื่องที้อ่าน

ภูมิหลังในเรื่องความรู้และประสบการณ์ จะช่วยในการผสมผสานความคิดเดิมให้เข้ากับความคิดใหม่ ตลอดจน การแปลความ ตีความ ขยายความและการประเมินค่าของสิ่งที่อ่าน

ร่างกาย เด็กที่มีสุขภาพทางกายดีจะมีความสามารถในการเรียน อ่านได้กว่าเด็กที่มีสุขภาพไม่ดีซึ่งต้องขาดเรียนบ่อยๆ ทำให้การเรียนอ่านล่าช้าออกไป นอกจากนั้นสิ่งที่ครูจะต้องคำนึงถึงก็คือ สายตาและการได้ยิน เด็กที่มีสายตาผิดปกติ จะรู้สึกไม่ชอบอ่านหนังสือและไม่รู้สึกเพลิดเพลินหรือพอใจกับสิ่งที่อ่าน ส่วนเด็กที่มีความผิดปกติทางการได้ยิน จะฟังคำอธิบายของครูไม่ได้ดีเท่าที่ควรเพราะจับใจความไม่ค่อยได้ และไม่เข้าใจความหมายของคำที่ครูให้อ่านซึ่งจะให้เกิดปัญหาในการอ่านต่อไป

อารมณ์ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการอ่านมาก เพราะการอ่านที่ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องมีสมาธิในการอ่าน ถ้าเด็กมีความกังวลใจ หรือมีความกลัว เด็กจะมีความรู้สึกต่อต้านอย่างรุนแรง ซึ่งจะขัดขวางสมาธิในการอ่านเป็นอย่างมากจนเป็นผลให้ประสบผลสำเร็จในการอ่านน้อยกว่าเด็ก ที่มีอารมณ์ดีหรือสุขภาพจิตดี

3) สภาพแวดล้อม เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น สมาชิกในครอบครัวให้ความสำคัญกับการอ่าน มีการส่งเสริมการอ่านเด็กก็จะรู้คุณค่าของการอ่านและอ่านได้ดีเพราะได้พบเห็นและมีกิจกรรมการอ่านเป็นประจำ นอกจากนี้โรงเรียนยังมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการอ่านของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ อันจะทำให้พัฒนาการทางการอ่านดีเป็นไปตามลำดับและต่อเนื่อง (http://e-learning.mfu.ac.th/mflu/1001103/chapter5/chapter5_1.htm : สืบค้นเมื่อ 12/ 02/54)

เอื้อ อภัยกุล และรัตโนทยานนท์ (Aue-apaikul & Rattanotayanonth 1987 : อ้างใน ประเสริฐ จันทร์อุดม, 2545 : 9) กล่าวถึงองค์ประกอบ 2 อย่างที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน คือ

1. ความยากภายใน (internal difficulty) หมายถึง ความยากตามเนื้อหา ได้แก่ ตัวผู้อ่านจะต้องมีความรู้ทางภาษาที่ดี คือรู้ตั้งแต่ระดับคำ วลี ประโยค และข้อความยาวๆ อาจเป็นเพียงหน้าย่อหน้าหรือหลายๆ ย่อหน้าก็ได้ ผู้อ่านควรจะฝึกฝนและเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ (vocabulary) โครงสร้างของคำ (word structure) การเดาความหมายของคำจากข้อความข้างเคียง (context clue) รวมถึงการเข้าใจการเรียบเรียงข้อความในย่อหน้า (paragraph organization)

2. ความยากภายนอก (external difficulty) หมายถึงเทคนิควิธีต่างๆ ในการอ่านซึ่งผู้อ่านควรจะต้องฝึกฝนเพื่อให้การอ่านมีประสิทธิภาพ เช่นการจัดตารางเวลาสำหรับการอ่าน การฝึกจับเวลาในการอ่านแต่ละครั้ง (timing) เพื่อจับใจความสำคัญ เป็นต้น

ชูลี อินมัน (2533 : 16) ในการอ่านหนังสือ ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่เป็นพื้นฐานของการอ่าน ได้แก่

1. ภูมิหลัง ผู้อ่านที่มีความรู้รอบตัวกว้างขวาง จะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี

2. ประสบการณ์ คือ การได้พบได้คุ้นเคยกับเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น

3. การรู้เชิงภาษา ผู้อ่านอาจมีอุปสรรคในการอ่านหนังสือ อันเนื่องมาจากมีความรู้เกี่ยวกับภาษา ไม่เพียงพอ เมื่ออ่านหนังสือที่มีถ้อยคำสำนวน คำพังเพย โวหาร และคำเปรียบเทียบกับแหลมคม ก็อาจตีความไม่ได้ ทำให้การอ่านหมดรสชาติไป

เอ็ดดี้ (Eddie, 1986 : 3 - 7) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) ผู้อ่านที่มีความสามารถจะต้องมีความรู้ในเรื่องการผสมคำและการสะกดคำ เพราะจะช่วยให้เข้าใจและจดจำคำในภาษาได้

2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the language) ซึ่งได้แก่ โครงสร้างของคำ ลักษณะของคำ และการเรียงคำ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างราบรื่น และเกิดความเข้าใจเร็วขึ้น

3. ความสามารถในการตีความหมาย (Ability to interpret) ผู้อ่านจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์และการเชื่อมโยงกันของแต่ละประโยคแล้วตีความหมายที่ผู้เขียนต้องการออกมาให้ได้

4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the world) ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้มากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับลักษณะของบทอ่านและโครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งนอกจากความรู้ในหัวเรื่องที่จะอ่านแล้ว ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับประเภทของบทอ่านตลอดจนความรู้ในเรื่องของวัฒนธรรมอีกด้วย เพราะในขณะที่อ่านผู้อ่านจำเป็นต้องดึงความรู้เหล่านั้นไปใช้ประกอบด้วย

5. เหตุผลในการอ่านและรูปแบบการอ่าน (Reason for reading and reading style) ผู้อ่านที่มีความสามารถต้องรู้จักเปลี่ยนรูปแบบการอ่านไปตามจุดมุ่งหมาย หรือ เหตุผลในการอ่าน เช่นการอ่านแบบผ่านๆ เพื่อกวาดสายตาดูหัวข้อข่าวที่สำคัญๆ หรือการอ่านแบบเอารายละเอียดเมื่ออ่านตำราเรียน

คูเปอร์ (Cooper, 1986 : 14-16; อ้างใน ประเสริฐ จันทรอุตม, 2545 : 9) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน อันได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาพูด ทักษะคิด จุดมุ่งหมาย และสภาพทางกายและอารมณ์

1. ความสามารถในการใช้ภาษาพูด (Oral language) มีความเกี่ยวข้องอย่างสำคัญต่อความสามารถในการอ่าน เพราะมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับประสบการณ์เดิมด้วย ผู้อ่านที่พูด

ภาษาอังกฤษได้เล็กน้อยจะมีปัญหาในการเข้าใจความคิดต่างๆ ในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการพูดจะเสริมสร้างความรู้เรื่องคำศัพท์อันเป็นพื้นฐานสำคัญอย่างหนึ่งในการอ่าน

2. ทศนคติ (attitude) ผู้อ่านที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการอ่านจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดีเท่ากับผู้ที่ทัศนคติที่ดี เพราะทัศนคติที่ไม่ดีจะขวางกั้นความสามารถที่มีอยู่ในตัวผู้อ่านไว้

3. จุดมุ่งหมาย (purpose) มีอิทธิพลโดยตรงต่อการอ่าน เพราะจะเป็นเครื่องกำหนดทิศทางว่าควรจะอ่านอย่างไร มากน้อยเพียงใด และลึกซึ้งเพียงใด

4. สภาพร่างกายและอารมณ์ (physical and emotional conditions) มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ทุกชนิดรวมทั้งการอ่านด้วย ผู้อ่านจะสามารถอ่านได้ดีเมื่อมีสุขภาพดี สายตาดี กินอาหารเพียงพอ และมีอารมณ์ไม่ขุ่นมัว

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจและทั้งสามารถวิเคราะห์และตีความในสิ่งที่อ่านได้นั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับตัวภาษา ความสามารถในการตีความ ความรู้และประสบการณ์เดิม ที่สามารถเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องที่อ่าน ความรู้เรื่องวัฒนธรรม รู้จุดมุ่งหมาย ตลอดจนใช้กลวิธีที่เหมาะสม มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการอ่านแต่ละครั้ง และเทคนิคในการอ่านที่เหมาะสมกับการอ่านในแต่ละประเภท นอกจากนั้นต้องมีความพร้อมด้านสุขภาพ อารมณ์ และจิตใจไปพร้อมๆ กัน จึงจะสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. ประเภทของการอ่าน

การอ่านมีหลายระดับ เริ่มจากการอ่านออกคือ การรับสารได้ในระดับเข้าใจ ความหมายของสารโดยรวมว่าเป็นเรื่องอะไร ใคร ที่ไหน ทำอะไร อย่างไร เป็นต้น ระดับต่อมาคือ การอ่านเป็น หมายถึงการเข้าใจความหมายของสารที่ได้อ่านมากขึ้นว่า อะไรคือแนวคิดหลัก อะไรคือเสริม ขยายแนวคิดหลักตลอดจนเข้าใจจุดประสงค์และรับน้ำเสียงจากสารนั้นได้ (ทิพย์สุนทร อนันบุตร 2542 : 5) การอ่านจึงแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. การอ่านจับใจความสำคัญ คือ การอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น จุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง เนื้อหาที่สำคัญ ความรู้หรือข้อมูลที่น่าสนใจ ตลอดจนแนวความคิดหรือทัศนคติของผู้อ่าน (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์ และคณะ 2533 : 66-67)

ใจความสำคัญ (Main Ideas) คือ ใจความที่สำคัญและเด่นที่สุดในย่อหน้า เป็นแก่นของย่อหน้าที่สามารถครอบคลุมเนื้อหาในประโยคอื่นๆ ในย่อหน้านั้น หรือประโยคที่สามารถเป็นหัวเรื่องของย่อหน้านั้นได้ ถ้าตัดเนื้อหาของประโยคอื่นออกหมดหรือสามารถเป็นใจความหรือประโยคเดี่ยวๆ ได้โดยไม่ต้องมีประโยคอื่นประกอบ และในแต่ละย่อหน้าอาจมีประโยคที่เป็นผลความหลาย ๆ ประโยค

การอ่านจับใจความสำคัญมีวิธีดังนี้คือ

1. พิจารณาความที่ละย่อหน้า หาประโยคใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า
2. ตัดส่วนที่เป็นรายละเอียดหรือข้อปลีกย่อยอื่นๆ ออก ได้แก่ ตัวอย่าง สำนวนโวหาร ตัวเลข สถิติ
3. สรุปใจความสำคัญด้วยสำนวนภาษาของตนเอง

การอ่านจับใจความสำคัญจึงเป็นการรับรู้ข้อมูลเรื่องราวต่าง ๆ โดยสามารถจับประเด็นได้ว่าข้อความที่อ่านนั้นกล่าวถึงประเด็นใด

ประโยคใจความสำคัญ (Topic sentence) โดยปกติแล้วการอ่านจับใจความสำคัญในข้อความที่มีการแบ่งย่อหน้าตามหลักการเขียนที่ดีแล้วย่อหน้าแต่ละย่อหน้าจะมีประโยคใจความสำคัญเพียงหนึ่งประโยคเท่านั้น ซึ่งเป็นประโยคที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดในย่อหน้า และมักปรากฏอยู่ในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งของย่อหน้า ได้แก่ ประโยคแรกของย่อหน้า ประโยคสุดท้ายของย่อหน้า ประโยคกลางย่อหน้าหรือประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของย่อหน้า

2. การอ่านเพื่อวิเคราะห์

การอ่านเพื่อวิเคราะห์เป็นการอ่านด้วยความพินิจพิจารณาไตร่ตรอง กลับกรอง แยกแยะเหตุผล ส่วนดี ส่วนบกพร่องของหนังสือนั้น เพื่อให้เป็นแนวทางนำไปสู่ความคิด สรุปเกี่ยวกับหนังสือนั้นได้ (รัฐจวน อินทรกำแหง และคณะ 2524 : 1)

สิ่งสำคัญในการอ่านด้วยความวิเคราะห์ คือ การประเมินค่าของเรื่องทีอ่านว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร เพราะอะไร มีคุณค่าเพียงใด มีคติหรือไม่ มีความยุติธรรมหรือไม่ ทั้งนี้ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ ประสบการณ์ และวิจารณญาณของตนเองในการตัดสิน เช่น การอ่านคำ โฆษณา อ่านข่าวหนังสือพิมพ์ เป็นต้น (อรทัย วิมลโนธ และคณะ 2533 : 1) การอ่านเพื่อวิเคราะห์นอกจากจะวิเคราะห์เนื้อหาแล้ว อาจวิเคราะห์การใช้ภาษาด้วยก็ได้ โดยพิจารณาจากโวหารการเขียน และท่วงทำนองเขียนการวิเคราะห์ โวหารการเขียนก็พิจารณาว่าข้อเขียนนั้นเป็นการเขียนแบบบรรยายอธิบาย อภิปราย หรือพรรณนา ส่วนท่วงทำนองเขียนก็พิจารณาว่ามีลีลาการเขียนแบบเรียบง่ายกระชับ สละสลวย หรือวากวน เป็นต้น ตัวอย่างเช่น “...เพราะอิทธิพลของการโฆษณาที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคไปสู่การเลียนแบบตะวันตกที่มีแนวโน้มว่าจะทำ ให้สุขภาพและเศรษฐกิจเลวลง...” สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านตระหนักถึงเรื่องอิทธิพลของการโฆษณา เพราะตัวอย่างในปัจจุบันที่ตรงกับแนวคิดของผู้เขียนตามเนื้อหาในข้อความนี้ก็คือ การรับประทานแฮมเบอร์เกอร์แทนข้าวราดแกง ส่วนลักษณะเด่นที่สุดในการเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษาของผู้เขียนก็คือการใช้คำ ที่เป็นศัพท์สูงและเป็นทางการ

การอ่านเพื่อวิเคราะห์มีวิธีการอ่านดังนี้ (อรทัย วิมลโนธ และคณะ 2533 : 104-105)

1. ควรอ่านเรื่องหนึ่งเรื่องใดเป็นประจำ ให้ต่อเนื่อง และติดตามเรื่องนั้นอย่างสม่ำเสมอ
2. ควรอ่านเรื่องที่ตนสนใจอย่างสม่ำเสมอ
3. อ่านบทความที่มีการวิเคราะห์วิจารณ์ เพราะจะช่วยให้ผู้อ่านได้รู้ความคิดของคนอื่นๆ และยังเป็นการเพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ อีกด้วย

4. ถ้าผู้อ่านมีโอกาสแสดงความคิดเห็นต่อบทวิเคราะห์ของผู้เขียนคนอื่น จะทำให้ผู้เขียนได้รู้ว่าที่เขาคิดเช่นนั้นถูกหรือผิดอย่างไร

5. ถ้าผู้อ่านมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อ่านคนอื่นจะทำให้รู้และเข้าใจความคิดของผู้อ่านคนอื่น ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้เกิดความคิดใหม่ ๆ หรือเกิดความคิดในสิ่งที่เราคิดไม่ถึงมาก่อน

3. การอ่านตีความ

การอ่านตีความ เป็นการอ่านเพื่อพิจารณาว่าข้อความหรือเรื่องนั้น ๆ มีความหมายที่แท้จริงว่าอย่างไร และสามารถอธิบายถึงเจตนาและความคิดของผู้เขียนได้อย่างชัดเจน การตีความจากการอ่านจะแตกต่างกันไป เพราะความสามารถของแต่ละบุคคล วัย ประสบการณ์ ความเข้าใจถ้อยคำ ความสามารถในการเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น ความสามารถในการใช้ถ้อยคำ บรรยายข้อความของการตีความ (อรทัย วิมลโนธ 2533 : 85-88)

การอ่านตีความมีหลักในการอ่านดังนี้

1. อ่านเรื่องให้ละเอียด ทำ ความเข้าใจเรื่องให้ถ่องแท้ ชัดเจน แล้วจับประเด็นสำคัญให้ได้
2. ขณะที่อ่าน พยายามพิจารณาหาเหตุผลอย่างรอบคอบ แล้วนำมาประมวลกับความคิดของตนว่าความนั้นหมายถึงสิ่งใด
3. ทำความเข้าใจกับถ้อยคำบางคำที่มีความสำคัญตลอดจนบริบท เพื่อเข้าใจความหมายได้ชัดเจนขึ้น
4. เรียบเรียงถ้อยคำ ที่จะใช้บรรยายให้มีความหมายชัดเจน
5. จับแต่ใจความสำคัญของเรื่องนั้นด้วยความรู้ความคิดอย่างมีเหตุผล

การอ่านภาษาอังกฤษอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ (สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์ 2534 : 15; อ่างโน ประเสริฐ จันทร์อุดม, 2545 : 10)

1. การอ่านออกเสียง มีจุดมุ่งหมายเพื่อเน้นความถูกต้องในการออกเสียง (pronunciation) เช่น จังหวะ (rhythm) การเน้นเสียง (stress) ความสูงต่ำของเสียง (intonation) เป็นต้น ถ้าเป็นคำประพันธ์ก็ต้องรู้จักการอ่านตามฉันทลักษณ์อย่างถูกต้อง เพราะ มีน้ำเสียงสอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง

2. การอ่านในใจ เป็นการอ่านโดยไม่ต้องออกเสียง ซึ่งใช้กันโดยทั่วไป ในชีวิตประจำวัน การอ่านประเภทนี้จะเกิดประโยชน์ต่อผู้อ่านมาก เพราะผู้อ่านไม่ต้องเสียเวลาและพลังงานในการเปล่งเสียง ทำให้สามารถถ่ายทอดความคิดจากตัวอักษรได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ความมุ่งหมายของการอ่านประเภทนี้ จึงมิได้อยู่ที่ความถูกต้องในการออกเสียง แต่อยู่ที่ความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญ การอ่านในใจสามารถแบ่งออกได้หลายประเภท ดังนี้ คือ

2.1 การอ่านแบบข้ามคำ (skimming) คือ การอ่านที่ใช้ความเร็วสูงมาก โดยผู้อ่านรู้จักใช้ทักษะการคาดคะเน (prediction) เข้ามาช่วยโดยไม่ต้องอ่านทุกคำ แต่ผู้อ่านจะอ่านเฉพาะที่สำคัญ เช่น ชื่อเรื่อง หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย ประโยคแรก และประโยคสุดท้ายของแต่ละย่อหน้า เป็นต้น เพื่อที่จะจับสาระสำคัญโดยทั่วๆ ไป

2.2 การอ่านแบบกวาดสายตา (scanning) มีความหมายคล้ายคลึงกับการอ่านแบบจุดแรก เพราะใช้ความเร็วสูงมาก ไม่ต้องอ่านทุกๆ คำ แต่ต่างกันตรงที่การอ่านแบบนี้ มีจุดมุ่งหมายที่เฉพาะเจาะจงกว่าแบบแรก ตัวอย่างของการอ่านแบบนี้ เช่น การหาค่าในพจนานุกรม และการหาชื่อบุคคลจากสมุดโทรศัพท์ เป็นต้น

2.3 การอ่านแบบค้นหารายละเอียด (reading for detail) เป็นการอ่านเพื่อค้นคว้าหาความคิดของเรื่องนั้นๆ โดยตลอด รวมทั้งรายละเอียดต่างๆ ด้วย ต้องอาศัยการอ่านอย่างระมัดระวัง หนังสือหรือบทความที่อ่านมักจะไม่ค่อยมีหัวข้อเรื่องที่จะแนะนำให้ผู้อ่านทราบแนวทางมากนัก

2.4 การอ่านแบบศึกษา (study reading) คือ การอ่านที่ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความคิดที่สำคัญ และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเหล่านั้นด้วย รวมทั้งต้องสามารถจดจำความรู้เพื่อ

นำไปใช้ในเวลาต่อไปได้อีกด้วย ในการอ่านนั้นต้องอ่านแบบข้ามเสียก่อน หลังจากนั้นจึงอ่านอย่างตั้งใจ อีกครั้งหนึ่งโดยมีการจดบันทึกบ้าง และมีการทบทวนความคิดสำคัญๆ อีกครั้งหนึ่ง

2.5 การอ่านแบบวิเคราะห์ (Analytical reading) คือการอ่านเรื่องราวที่เกี่ยวกับ กฎเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์ ทฤษฎีต่างๆ ทางคณิตศาสตร์ บทความที่สำคัญๆ และปัญหาต่างๆ จึงต้องอ่านด้วยความระมัดระวังทุกๆ คำ ผู้อ่านจะตั้งปัญหาไว้ในใจในขณะที่อ่าน และหาทางแก้ไขปัญหาเหล่านั้น

2.6 การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ (critical reading) การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านที่ต้องใช้ทักษะในการอ่านระดับสูง คือผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่อ่านได้ สามารถใช้เหตุผล และ ประสพการณ์มาสนับสนุนข้อโต้แย้งต่องานเขียนนั้นๆ ผู้อ่านต้องมีความเฉลียวฉลาด มีความระมัดระวังในการอ่าน รู้ว่าข้อความที่อ่านนั้นมีเหตุผลอันสมควรหรือไม่

8. ความรู้และทักษะที่จำเป็น

ผู้อ่านควรมีความรู้และทักษะเพียงพอจึงจะสามารถประสพผลสำเร็จในการอ่านได้ ความรู้และทักษะที่จำเป็นมีดังต่อไปนี้ (Aue-apaikul & Ratanotaynonth 1987 : 1; อ้างใน ประเสริฐ จันทรอุดม, 2545 : 12)

1. เข้าใจความสำคัญของเรื่อง (main idea)
2. รู้ว่าเรื่องที่อ่านนั้นมีระบบการจัดอย่างไร (organization)
3. เข้าใจข้อมูล (information) และรายละเอียดต่างๆ (details)
4. สามารถจดจำข้อมูลที่อ่านได้
5. หาข้อมูลจากเรื่องที่อ่านได้ (scanning)
6. เข้าใจจุดประสงค์ (purpose) ของผู้เขียน

7. สามารถแยกข้อมูลที่เชื่อถือได้ และข้อมูลที่เชื่อถือไม่ได้

8. รู้จักนำความคิด (concept) และทักษะ (skill) หลากๆ อย่างมาประยุกต์ใช้

ในการอ่าน

9. สามารถอ่านข้ามข้อความที่ไม่จำเป็นได้อย่างรวดเร็ว (skimming)

10. เลือกใช้ความเร็วในการอ่าน และวิธีอ่านที่ต่างกันไป ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการอ่านและความยากของข้อความ

11. สรุปความถนัดจากเรื่องที่อ่านได้

12. มีความรู้เรื่องคำศัพท์มากพอสมควร

นอกจากนั้น บาร์เน็ตต์ (Barnett 1989 : 11; อ่างโน ประเสริฐ จันทรอุดม, 2545 :

12) ก็ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่าผู้อ่านจะต้องมี ความรู้และทักษะดังนี้ คือ

1. ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน

2. ความรู้ทั่วไปในด้านภาษา สามารถถอดรหัสจากคำและโครงสร้างได้

3. ทักษะทางด้านความคิด (cognitive skills) เช่น ความสามารถในการทำนาย (predict) การเดาความหมายจากบริบท (guessing the meaning from context) และการลงความเห็น (inference)

4. การจำและการใส่ใจ

9. ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านนับเป็นจุดหมายปลายทางที่แท้จริงของกระบวนการอ่าน เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก ถึงแม้ว่าจะอ่านออกเสียงได้ถูกต้องรวดเร็วเพียงใดถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน

หรือไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องทีอ่านได้ การอ่านนั้นย่อมไร้ประโยชน์โดยสิ้นเชิง ดังนั้นจึงมีนักการศึกษาหลายท่านได้ทำการศึกษาวิธีการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจและได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

นพรัตน์ สรวยสุวรรณ (2527 : 23) ได้อ้างถึงระดับความเข้าใจในการอ่านตามแนวคิดของ Burmiste โดยอาศัยแนวคิดพื้นฐานของ Sanders ซึ่งได้ดัดแปลงมาจาก Bloom's Taxonomy อีกทีหนึ่ง เขาได้กล่าวถึงระดับต่าง ๆ ของความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับของการจำในสิ่งที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ ได้แก่การจำ หรือการเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญ ของเรื่อง และลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง
2. ระดับแปลความ (Translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำความสำคัญของเรื่องไปแปลเป็นแผนภูมิ เป็นต้น
3. ระดับการตีความ (Interpretation) คือการเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ เช่น หาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้ ให้คาดการณ์ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป การจับใจความของเรื่อง โดยที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้
4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นหลักการแล้วนำหลักการไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ
5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือความเข้าใจและรู้ในแง่ของการตรวจตราส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนเต็ม เช่น การวิเคราะห์โฆษณาชวนเชื่อ การแยกแยะวิเคราะห์คำประพันธ์ การรู้ถึงการให้เหตุผลที่ผิดๆ ของผู้เรียน
6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมผสานกันแล้วจัดเรียบเรียงใหม่

7. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการวางแผนแล้วตัดสินสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยหลักเกณฑ์ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น เรื่องราวที่อ่านอะไรบ้างที่เป็นจริง (Facts) และอะไรบ้างที่เป็นจินตนาการ (Fantasy) อะไรบ้างที่เป็นความคิดเห็น (Opinion) และอะไรบ้างที่เป็นความเชื่อของเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

เพ็ญศรี รังสิยากุล (2528 : 123) ได้แบ่งความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจตามตัวอักษร หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏอยู่บนแต่ละวรรคเป็นความเข้าใจถึงคำพูดที่ผู้เขียนใช้นั้นเอง
2. ความเข้าใจที่เกิดขึ้นจากการตีความหมาย หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความเข้าใจว่าผู้เขียนหมายถึงสิ่งใด
3. ความเข้าใจที่นำไปสู่การสรุป เป็นความเข้าใจที่เกิดขึ้นภายหลังการอ่านเรื่องราวทั้งหมดแล้วนำสิ่งต่างๆ ที่ได้จากการอ่านมารวบรวมทำเป็นสรุป

สมุทฺธ เชนฺเชาวนิช และอำนาจ บุญศิริวิบูลย์ (2539 : 16) กล่าวถึง ความหมายของความเข้าใจในการอ่านดังนี้

1. จับใจความสำคัญๆ ได้ ระบุน หรือ แยกแยะประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากนักได้
2. ตีความเกี่ยวกับเรื่องราว หรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่า มีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยขนาดเพียงใด
3. ลงสรุปความคิดเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ
4. ใช้วิจารณ์งานของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุปหรือการอ้างอิงต่างๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน

5. ถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

นอกจากนี้ สมุทฺร เซ็นเซวานิจ (2526 : 88) ได้แบ่งประเภทของความเข้าใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความเข้าใจแบบทันที (Receptive Comprehension) เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรู้ ความหมายของศัพท์ ส่วนวนในประโยคต่าง ๆ และต้องอ่านอย่างมีสมาธิ

2. ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective Comprehension)

สำหรับนักการศึกษาต่างประเทศนั้น ก็มีหลายท่านที่ได้แสดงทรรศนะเรื่องระดับความเข้าใจในการอ่าน อย่างเช่น

สมิธ และบาร์เรตต์ (Smith and Barrett Citing Harris and Sipay, 1979 : 317) กล่าวว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านมี 4 ระดับ

1. Literal Comprehension เป็นความเข้าใจในระดับต้น เข้าใจตามตัวอักษรว่าผู้เขียน เขียนว่าอย่างไร ส่วนใหญ่เป็นเรื่องการระลึกถึงรายละเอียด (details) ใจความสำคัญ (Main Ideas) ลำดับเรื่อง (Cause-Effect) และเข้าใจคุณลักษณะของตัวละคร หรือของเรื่อง (Character trait)

2. Interference เข้าใจขอบข่ายที่เกี่ยวข้องเข้ากับเหตุการณ์อื่นได้

3. Evaluation เข้าใจเนื้อเรื่องแล้วประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านได้ว่าผู้เขียนมีเป้าหมายอย่างไรอารมณ์ของเรื่องเป็นอย่างไร เจตคติของผู้เขียนเป็นอย่างไร เป็นต้น

4. Appreciation เกิดความซาบซึ้ง เปลี่ยนแปลงความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิด

สเตรง (Strang . 1969 : 4) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถในการจับใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยได้ ผู้ที่มีความเข้าใจในการอ่านจะสามารถย่อใจความสำคัญหรือสรุปโครงเรื่องของสิ่งที่อ่าน หรือสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ต่างๆ ของสิ่งที่อ่านได้

เกรลเล็ท (Grellet.1981: 3) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านหมายถึงการดึงเอาข้อมูลที่ต้องการจากสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยได้ยกตัวอย่างว่า เราจะใช้กลวิธีในการอ่านต่างกัน เมื่ออ่านป้ายประกาศเนื้อหาโฆษณาในป้ายประกาศได้กับความเข้าใจในข้อมูลที่ปรากฏในบทความแสดงให้เห็นว่า การอ่านได้มาถึงจุดหมายที่ต้องการ ในกรณีแรกผู้อ่านทั้งข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องและมองหาสิ่งที่ต้องการคือโฆษณา ส่วนกรณีหลังต้องการความเข้าใจความคิดหลักของเรื่องนั้นก่อน จึงต้องการรายละเอียดยิ่งขึ้นเพื่อความเข้าใจ ความเข้าใจในการอ่านตามความเห็นดังกล่าว เป็นการดึงเอาข้อมูลจากสิ่งที่อ่านออกมาให้ได้ตามวัตถุประสงค์ของผู้อ่าน แต่กระบวนการอ่านจะสมบูรณ์ไม่ได้หากยังขาดการสร้าง ความเข้าใจในข้อมูลนั้นๆ ความเข้าใจในการอ่านที่แท้จริงจึงเป็นกระบวนการดึงความหมายจากสิ่งที่อ่านโดยการอ้างอิงและสร้างเป็นความหมายการอ่านเอง

จอห์นสันและบาร์เรต (Johnson and Barrett 1981 : 74) กล่าวว่า การที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้นั้นควรได้รับการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างคำที่ปรากฏในประโยค ย่อหน้าและความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและประสบการณ์เดิมของเขา

โจนส์ (Jones 1982 : 724) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า ผู้อ่านจะอ่านเรื่องได้เข้าใจหรือไม่นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้ทางด้านตัวภาษาเพียงอย่างเดียว ต้องอาศัยความรู้รอบตัวด้วย ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับว่าเขามีความรู้เรื่องที่อ่านมากน้อยเพียงใด ถ้าผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาก ผู้อ่านก็จะสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้มากเช่นกัน

สตีเวนส์ (Stevens 1982 : 151-154) พบว่าในการอ่านข้อความในแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน นักเรียนกลุ่มที่มีความรู้ในเรื่องนั้นๆ มากกว่า จะมีความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ได้ดีกว่ากลุ่มที่มีพื้นฐานความรู้ในเรื่องนั้นๆ น้อย

คาร์ และคณะ (Carr and others 1983 : 1-2) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ การตีความหมายจากเรื่องที่อ่านและปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะใช้ความรู้เดิมในการตัดสินใจเลือกสิ่งที่คุณผู้อ่านคิดว่าจำเป็นจะต้องเข้าใจและเลือกความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ให้เหมาะสมกัน

แอนเดอร์สัน (Anderson 1985 : 372 - 375) มีความเห็นว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการค้นหาความหมายในหลายระดับ กล่าวคือ ผู้อ่านจะต้องใช้ความสามารถทางภาษาหลายระดับพร้อมกันตั้งแต่ระดับตัวอักษรหรือระดับคำ ไปจนถึงระดับโครงสร้างไวยากรณ์และระดับความหมาย นอกจากนี้ ยังเป็นกระบวนการที่ช่วยสร้างสมมติฐานเกี่ยวกับเรื่องการอ่าน นั่นก็คือผู้อ่านที่อ่านคล่องแคล่วแล้วจะสามารถทำนายเรื่องและอ้างอิงข้อมูลจากการอ่านได้ด้วย

แฮร์ริส และ สมิธ (Harris and Smith 1986 : 226 - 227) ได้แบ่งปัจจัยต่างๆ ที่ผู้อ่านใช้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านว่า ประกอบด้วยปัจจัยภายใน ซึ่งได้แก่ พื้นความรู้ของผู้อ่านในเรื่องที่อ่าน ความสามารถทางภาษา ความสามารถในการคิด ความสนใจ แรงจูงใจ ทศนคติ ความเชื่อ ซึ่งเป็นเรื่องของจิตใจ และจุดประสงค์ของการอ่านและปัจจัยภายนอก ซึ่งได้แก่ ลักษณะของตัวเรื่องเองสำหรับปัจจัยภายในที่กล่าวไปแล้วทั้งหมด แฮร์ริส และสมิธให้ความสนใจกับปัจจัย 2 ประการ ซึ่งได้แก่ พื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านและความสามารถทางภาษาเป็นพิเศษ โดยให้ความเห็นว่า ในเรื่องพื้นความรู้และประสบการณ์นั้น หากผู้อ่านไม่เคยมีพื้นฐานความรู้หรือประสบการณ์ในเรื่องที่อ่านมาก่อน เรื่องที่อ่านนั้นก็ไม่มี ความหมายสำหรับผู้อ่านเพราะอ่านไม่รู้เรื่อง นอกจากนี้ ผู้อ่านต้องมีความสามารถทางภาษาพอสมควรด้วย จึงจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้และทำให้เรื่องนั้นมีความหมาย

เมลเลนเดซ (Melendez 1987:1) กล่าวถึง กระบวนการเรียนรู้ทางทฤษฎีพื้นความรู้ว่า เมื่อผู้อ่านอ่านข้อมูลใหม่ สมองจะส่งข้อมูล ซึ่งเป็นพื้นความรู้ของผู้อ่านเองในเรื่องที่อ่านออกมาปรับความคิด หากข้อมูลที่สมองส่งออกมานั้นสอดคล้องสัมพันธ์กับข้อมูลที่พบ ก็จะเกิดการผสมกลมกลืนระหว่างพื้นความรู้กับความรู้นี้ใหม่ที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ หากข้อมูลที่สมองส่งออกมาไม่ตรงกับความรู้ใหม่ ก็จะเกิดการเสียสมดุลระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ทำให้ผู้อ่านต้องค้นหาความรู้ส่วนอื่นๆ ออกมาปรับใช้กับข้อมูลใหม่ ถ้าผู้อ่านปรับได้โดยที่พื้นความรู้นี้ผสมกลมกลืนไปกับข้อมูลใหม่ ผู้อ่านจะเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน แต่ถ้าไม่สามารถหาข้อมูลพื้นความรู้หรือประสบการณ์ที่มีอยู่มาปรับให้เข้ากับข้อมูลใหม่นี้ได้ผู้อ่านก็จะอ่านเรื่องนั้นๆ ไม่เข้าใจ

มิลเลอร์ (Miller 1990 : 2-7) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านจัดเป็นกระบวนการสร้างความเข้าใจในสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนความคิดของผู้เขียน โดยผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิมที่ตนมีอยู่มาปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอในบทอ่าน

สวอน (Swan 1990 : 1) ได้กล่าวถึงความหมายของความเข้าใจการอ่าน สรุปได้ว่า ถ้านักเรียนผู้หนึ่งมีความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างดี นั้นหมายถึงว่านักเรียนผู้นั้นสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ คือสามารถได้ข้อมูลจากบทอ่านมากที่สุดและเกิดความเข้าใจผิดพลาดน้อยที่สุด ซึ่งอาจให้นักเรียนแสดงความเข้าใจในการอ่านโดยให้แสดงออกเกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่าน เช่น การเขียนประโยคหรืออนุเฉทในการตอบคำถาม หรือโดยการสรุปเรื่องที่อ่าน

เพียร์สัน และคณะ (Pearson and others 1992 : 149) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ การสร้างความหมายในเรื่องที่อ่านโดยตัวผู้อ่านเอง ซึ่งความหมายนั้นอาจคล้ายคลึงกับความหมายที่อยู่ในความคิดของผู้เขียนซึ่งถ่ายทอดจากปากกลางสู่กระดาษ แต่ไม่มีผู้อ่านคนใดที่จะสามารถสร้างความหมายรูปแบบเดียวกับผู้เขียน หรือไม่มีผู้อ่านคนใดเลยที่จะเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเช่นเดียวกัน แต่ละคนย่อมมีพฤติกรรมการอ่านของตนเอง

จากข้อมูลข้างต้นกล่าวพอจะสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านคือ ความสามารถในการตีความหมาย ของสิ่งที่อ่านโดยการเชื่อมโยงข้อมูลของสิ่งที่อ่านกับพื้นความรู้เดิม ซึ่งผู้อ่านจะอ่านได้ เข้าใจมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับว่ามีพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแค่ไหน ถ้ามีพื้นความรู้เดิมมากก็ สามารถนำมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่านได้มากและสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ในเวลาสั้น ในทางตรงกันข้าม ถ้ามีพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านน้อยก็ต้องใช้เวลามากขึ้นเป็นลำดับ ดังนั้น ความเข้าใจในการอ่าน จึงเป็นการสร้างความหมายของข้อเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง สรุปใจความเหตุการณ์ สรุปความคิดเห็นและทัศนคติของผู้เขียนตลอดจนประเมินความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านความเข้าใจในการ อ่าน เน้นกระบวนการทางความคิดที่จำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

10. ความสามารถในการอ่าน

การจะอ่านเรื่องได้เข้าใจหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ชั้นแรก คือ ต้องสามารถอ่านเรื่องได้เพราะถ้าไม่สามารถอ่านเรื่องได้ก็จะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ดังนั้นจึงมีผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านได้เห็นความสำคัญและได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านดังนี้ แฮริส (Harris 1969 : 59) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านนั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่น ต้องมีความเข้าใจภาษา สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยได้ สามารถสรุปความคิดจากการอ่านได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจเจตคติของผู้เรียนจากข้อความที่อ่านและวัดลีลาในการเสนอความคิดของผู้เรียนได้ ฮีตัน (Heaton 1974 : 103-104) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านว่า แบ่งได้ดังนี้

1. เข้าใจความหมายของคำและกลุ่มคำในบริบทต่างๆ
2. เข้าใจความสัมพันธ์และลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน
3. เข้าใจบทอ่าน ใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง
4. อ่านและเข้าใจเรื่องโดยสรุปได้

5. อ่านและหาข้อมูลที่ต้องการได้

ฟินอคเชียโร และซาโกะ (Finocchiaro and Sako 1983 : 131 - 132) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านว่า ความสามารถในการทำความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ปรากฏในข้อความ สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องและรายละเอียดปลีกย่อยได้ สามารถเข้าใจความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ที่อ่าน สามารถสรุปตีความและเข้าใจความหมายแฝง รวมทั้งสามารถประเมินสิ่งที่อ่าน ทราบแนวการเขียน อารมณ์ หรือแนวคิดของผู้เขียน และอ่านด้วยความซาบซึ้ง

เกรย์ (Gray 1984 : 35-36) กล่าวว่า ความสามารถทางการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับทักษะดังต่อไปนี้

1. รู้จักคำ (Perception of the Words Used) ผู้อ่านจะอ่านหนังสือได้เข้าใจ ต่อเมื่อมีความสามารถในการอ่านตัวอักษร และเข้าใจความหมายตรงกับผู้เขียน เกรย์ กล่าวว่า การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท
2. การเข้าใจความคิดของผู้เขียน (Comprehension of the Idea Expressed)
3. การมีปฏิกิริยาโต้ตอบความคิดของผู้เขียน (Reaction to Their Ideas) เป็นการประเมินความคิดของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งผลของการประเมินจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้
4. ทักษะในการผสมผสานความคิดใหม่กับความคิดเก่าจากเรื่องที่อ่าน (Integration of Ideas) ซึ่งหมายถึงการรวมความคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

Harold L. Herber and Joan Nelson Herber (1993. pp.213-216) แบ่งระดับของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจระดับตามตัวอักษร (Literal Comprehension) หมายถึง การอ่านในบรรทัด (Reading on the Lines) มีจุดมุ่งหมายเพื่อระบุข้อมูลที่ผู้เขียนนำเสนอจากบทอ่าน เพราะบทอ่านนั้นมีข้อมูลเฉพาะอยู่

2. ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretive Comprehension) หมายถึง การอ่านระหว่างบรรทัด (Reading Between Lines) จุดมุ่งหมายของความเข้าใจระดับตีความนี้ เพื่อลองความเห็นอย่างมีเหตุผลจากข้อมูลที่นำเสนอในบทอ่าน ในระดับตัวอักษร ผู้อ่านจะพยายามหาสิ่งที่คิดว่าผู้เขียนกล่าว แต่ในระดับตีความผู้อ่านต้องพยายามหาความหมายของสิ่งที่ผู้เขียนกล่าว ในระดับตามตัวอักษรผู้อ่านระบุข้อมูลที่ผู้เขียนนำเสนอ ในระดับตีความผู้อ่านต้องสร้างความคิดโดยรวมตามสิ่งที่ผู้เขียนระบุโดยนัย

3. ความเข้าใจระดับประยุกต์ (Applied Comprehension) หมายถึง การอ่านระดับนอกเหนือบรรทัด (Reading Beyond the Lines) จุดมุ่งหมายของความเข้าใจระดับนี้ เพื่อเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เข้ากับใจความที่ได้จากบทอ่าน ในระดับตัวอักษร ผู้อ่านระบุข้อมูลที่ผู้เขียนนำเสนอ ในระดับตีความผู้อ่านหาแนวคิดจากสิ่งที่ผู้เขียนระบุโดยรวม ส่วนในระดับประยุกต์ผู้อ่านหาข้อสรุปออกมาจากการเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดของตนเองกับของผู้เขียน

Mark W. Conley (1995 : 178-179) มีความคิดเห็นสอดคล้องกับ Harold L. Herber and Joan Nelson Herber ได้แบ่งระดับของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1. ระดับตัวอักษร (Literal Level) คือ ความเข้าใจข้อมูลที่ระบุชัดเจนอยู่ในบทอ่าน
2. ระดับตีความ (Interpretive Level) คือความเข้าใจข้อมูลที่แสดงโดยนัยในบทอ่าน
3. ระดับประยุกต์ (Applied Level) คือ การเชื่อมโยงข้อมูลที่ได้จากบทอ่านกับความรู้จากวิชาต่างๆ และหรือความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโลก

Christine Nuttiall (1996.pp.188-189) ได้แบ่งระดับของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ 5 ระดับ ได้แก่

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal comprehension) คือ ความเข้าใจในสิ่งที่ระบุชัดเจนในบทเรียน

2. ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretation) คือ ความเข้าใจในการตีความข้อเท็จจริงหรือการพยายามให้ได้ข้อเท็จจริงจากบทอ่านด้วยวิธีการต่าง ๆ

3. ความเข้าใจระดับอ้างอิง (Inference) คือ ความเข้าใจในสิ่งที่ระบุโดยนัย ไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง

4. ความเข้าใจระดับประเมินค่า (Evaluation) คือ การตัดสินบทอ่านว่าผู้เขียนพยายาม จะสื่อสารอะไร และทำได้เพียงใด

5. ความเข้าใจระดับการตอบสนองส่วนบุคคล (Personal Response) คือ การที่ผู้อ่าน ตอบสนองบทอ่านโดยตรง โดยมีได้คำนึงถึงอิทธิพลของผู้เขียน แต่การตอบสนองนั้นจะต้องสอดคล้องกับสิ่งที่ปรากฏชัดในบทอ่าน กล่าวคือ มิได้ตอบสนองแต่ในฐานะผู้อ่าน แต่เป็นการรวมเอาความรู้สึกของผู้เขียนเข้ามาด้วย ดังนั้น อย่างน้อยที่สุดการตอบสนองก็มาจากความเข้าใจจาก บทอ่าน และทักษะของผู้อ่านที่สามารถอธิบายได้ว่าผู้อ่านรู้สึกอย่างไร

บอนด์ และทิงเคอร์ (Bond and Tinker , 1957 , p.235) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านขึ้นอยู่กับทักษะพื้นฐานดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word meanings) การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้าหากนักเรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจประโยค (Sentence) อนุเขต (Paragraph) ทำให้ไม่สามารถที่จะพูดหรืออ่านได้

2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought units) นักเรียนจะเข้าใจความหมายของประโยคได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำทำให้ไม่เข้าใจในเรื่องที่อ่าน

3. การเข้าใจประโยค (Sentence comprehension) นอกจากนักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายเป็นรายคำและเป็นรายกลุ่มคำแล้ว นักเรียนจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำ และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคำในประโยคด้วย นักเรียนที่ไม่สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำ และระหว่างกลุ่มคำในประโยคไม่เข้าใจเรื่องี่อ่าน

4. การเข้าใจในอนุเฉท (Paragraph comprehension) นักเรียนจะเข้าใจอนุเฉทได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคกับอนุเฉท การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคค่อนข้างจะยาก แต่ถ้านักเรียนขาดความสามารถทางด้านนี้แล้ว นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องี่อ่าน

5. การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเฉท (Comprehension of larger units) นักเรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่ยาวขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องี่อ่านได้ และจะมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอนุเฉทด้วย

ทักษะพื้นฐานทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วนี้จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ผู้อ่านจะเข้าใจเนื้อเรื่องี่อ่านได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำ รู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเข้าใจประโยค การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคจะทำให้เข้าใจอนุเฉท และการเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเฉทจะทำให้เข้าใจเรื่องี่อ่านทั้งหมด

ประเสริฐ จันทร์อุดม (2545 :13) ได้สรุปเกี่ยวกับการอ่านไว้ดังนี้ ทฤษฎีที่สำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษนั้น คือ ทฤษฎีสัทศาสตร์ ซึ่งให้ความสำคัญในเรื่องการใช้ความรู้เดิมของผู้อ่านเข้ามาช่วยในการตีความของข้อความที่อ่าน โดยแบ่งเป็นความรู้เดิมในเรื่องโครงสร้างหรือลีลาในการเขียน และความรู้เดิมในเรื่องของเนื้อหาวิชาที่อ่าน ตามแนวทฤษฎีนี้ทำให้เกิดรูปแบบของการอ่าน 2 แบบ คือ การอ่านแบบจากฐานไปสู่ยอด และการอ่านแบบจากยอดลงสู่ฐาน

การอ่านภาษาอังกฤษ หมายความว่า ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของภาษาเขียน ในการตีความหมายของภาษาเขียนนั้น ผู้อ่านต้องถอดรหัสออกมา และใช้ประสบการณ์เดิมของตนเอง มาช่วยในการแปลความหมาย

ในการอ่านภาษาอังกฤษนั้น ผู้อ่านควรเริ่มต้นด้วยการกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน ก่อน เพราะ จุดมุ่งหมายในการอ่านจะเป็นตัวกำหนดเป้าหมายทิศทางการอ่าน ทำให้เกิดความมั่นใจ อ่านได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพดี วิธีที่จะกำหนดเป้าหมายในการอ่านนั้น อาจทำได้โดยผู้อ่าน ควรถามตนเองว่า “อ่านเพื่ออะไร?”

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอ่านภาษาอังกฤษ คือองค์ประกอบในด้าน วัสดุการอ่าน ตัวผู้อ่าน วิธีการอ่าน และสภาพแวดล้อม โดยวัสดุการอ่านนั้นควรมีระดับความยากที่พอเหมาะกับ ผู้อ่าน มีความน่าสนใจ และมีรูปแบบและการพิมพ์ที่ประณีตน่าอ่าน ด้านตัวผู้อ่านนั้นก็ควรมีความพร้อม ทั้งร่างกายและจิตใจ ถ้ามีสุขภาพร่างกายดีจะสามารถอ่านได้ดีด้วย และควรมีความพร้อมทางด้าน จิตใจด้วย เช่นมีความสนใจในเรื่องที่อ่าน มีทัศนคติที่ดี และมีประสบการณ์เดิมในเรื่องที่อ่านเป็นต้น ใน ด้านวิธีการอ่านก็ควรใช้กลวิธีที่เหมาะสม ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ส่วนสภาพแวดล้อมนั้นก็ควร เอื้ออำนวยต่อการอ่านด้วย เช่นสภาพโต๊ะ เก้าอี้ แสงสว่าง รวมทั้งบุคคลที่อยู่รอบข้างเป็นต้น

การอ่านภาษาอังกฤษนั้นมีทั้งการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ ในการอ่านออกเสียง ผู้อ่านควรคำนึงถึงความถูกต้องในการออกเสียง ความเร็วในการอ่าน และความชัดเจน ส่วนการอ่านในใจนั้นมีประโยชน์มาก เพราะผู้อ่านจะสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้รวดเร็วกว่าการอ่านออกเสียง โดยผู้อ่านสามารถอ่านข้ามคำเพื่อที่จะจับสาระสำคัญๆ เฉพาะอย่าง แต่ในบางกรณีความเร็วในการอ่าน จะลดลง เมื่อผู้อ่านต้องการที่จะอ่านเพื่อหารายละเอียด เพื่อการศึกษา วิเคราะห์ หรือวิจารณ์

ผู้ที่อ่านภาษาอังกฤษควรมีความรู้ในเรื่องภาษา และโครงสร้างของข้อความที่อ่าน รวมทั้งความรู้เดิมในเรื่องที่อ่านด้วย จะทำให้อ่านได้รวดเร็วยิ่งขึ้น นอกจากนั้นผู้อ่านควรมีทักษะที่

จำเป็น เช่น การจับใจความสำคัญ การเดาความหมายจากบริบท การคาดคะเนความหมายที่จะติดตามมา และการสรุปความคิดจากเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

11. ความหมายของเจตคติ

เจตคติ หมายถึงอะไร ชัตติยา วรรณสูตร (2516:2) ให้ความหมายไว้ คือ ความรู้สึกที่คนเรามีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือหลายสิ่ง ในลักษณะที่เป็นอัตวิสัย (Subjective) อันเป็นพื้นฐานเบื้องต้นหรือการแสดงออกที่เรียกว่า พฤติกรรม

สุชา จันทรเอม และ สุรางค์ จันทรเอม (2520:104) ให้ความหมายเจตคติ คือ ความรู้สึก หรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึก หรือท่าทีจะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

สงวนศรี วิรัชชัย (2527:61) ให้ความหมายเจตคติ คือสภาพความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกเชิงประเมินที่มีต่อสิ่งต่างๆ (วัตถุ สถานการณ์ ความคิด ผู้คน ฯลฯ) ซึ่งทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น ในลักษณะเฉพาะตัวตามที่ทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่

ชม ภูมิภาค (2516:64) ให้ความหมายเจตคติ คือวิถีทางที่บุคคลเกิดความรู้สึกต่อบางสิ่งบางอย่าง คำจำกัดความเช่นนี้มีใช้จำกัดความเชิงวิชาการมากนักแต่หากเราจะพิจารณาโดยละเอียดแล้วเราก็พอจะมองเห็นความหมายของมันลึกซึ้งชัดเจนพอดูเมื่อพูดว่าคือความรู้สึกต่อสิ่งนั้น ก็หมายความว่าเจตคตินั้นมีวัตถุ วัตถุที่เจตติจะมุ่งตรงต่อนั้นจะเป็นอะไรก็ได้ อาจจะเป็นบุคคล สิ่งของ สถานการณ์ นโยบายหรืออื่นๆ อาจจะเป็นได้ทั้งนามธรรมและรูปธรรม ดังนั้นวัตถุแห่งเจตคตินั้นอาจจะเป็นอะไรก็ได้ที่คนรับรู้หรือคิดถึง

คอลลิน (Collins, 1970 : 68) ให้ความหมายเจตคติ คือการที่บุคคลตัดสินในสิ่งต่างๆ ว่า ดี-ไม่ดี เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย ยอมรับได้-ยอมรับไม่ได้

ร็อกคิช (Rokeach, 1970 : 10) ให้ความหมายเจตคติ คือการผสมผสานหรือจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใดผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

เบลคิน และ คีย์เดล (Belkin and Hkydell, 1979:13) ให้ความหมาย เจตคติ คือ แนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนอง ในทางที่เป็นความพอใจ ไม่พอใจ ต่อผู้คน เหตุการณ์ และสิ่งต่างๆ อย่างสม่ำเสมอและคงที่

ดังนั้นอาจสรุปความหมายของเจตคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดๆ ซึ่งแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในลักษณะชอบ ไม่ชอบ อาจเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พพอใจ ไม่พอใจ ต่อสิ่งใดๆ ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่ และทำให้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง (<http://socialscience.igetweb.com/index.php?mo=3&art=59345> : สืบค้นเมื่อ 05/03/54)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยภายในประเทศ

สุจิตรา จรจิตร (2541) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการอ่าน และปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ โดยผู้วิจัยศึกษาพฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาและค้นหาปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านในสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 539 คน สุ่มแบบหลายขั้นตอนจากนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สถาบันราชภัฏยะลา สถาบันราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัยทักษิณ ได้พบว่า นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในภาคใต้ สนใจอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทบันเทิงคดีมากที่สุด สิ่งที่อ่านในชีวิตประจำวันมากที่สุด คือ ตำราเรียน รองลงมาคือสิ่งพิมพ์อื่น และแหล่งที่อ่านสิ่งพิมพ์ส่วนใหญ่ คือ ห้องสมุด รองลงมาคือที่พัก และร้านขายหนังสือตามลำดับ สำหรับความสนใจอ่านประเภทต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง

เกษแก้ว ก่อแก้ว (2524) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบการสอนอ่านอังกฤษแบบวิธีสอนศัพท์และโครงสร้างก่อนการอ่าน กับวิธีสอนภาษาอังกฤษแบบแปล โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของการสอนทั้งสองแบบที่มีต่อคะแนนสัมฤทธิ์ผลของนักเรียน ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่สอนด้วยศัพท์และโครงสร้างก่อนการอ่าน จะมีผลสัมฤทธิ์ผลการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่สอนด้วยวิธีแปล

สุพรรณษา ศรประเสริฐ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของปัจจัยบางประการกับความสามารถทางการอ่านในระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต โดยศึกษาในระดับความสามารถทางการอ่านในระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต และศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยบางประการกับความสามารถทางการอ่านในระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต ปรากฏว่า นักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 มีความสามารถทางการอ่านในระดับวิเคราะห์วิจารณ์ อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ทักษะการอ่านในระดับวิเคราะห์วิจารณ์ที่นักศึกษามีคะแนนมากที่สุด คือ การแยกแยะข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางและความสามารถในการอนุมานข้อความอยู่ในเกณฑ์ขั้นต่ำ เมื่อเปรียบเทียบเพศมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการอ่านในระดับวิเคราะห์วิจารณ์ พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและนิสัยรักการอ่านไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการอ่านในระดับวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กาญจน์พิชชา ถวิลไทย (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และศึกษาว่ากลวิธีการเรียนแบบใดส่งผลให้มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ศศ.บ. และ คบ. กลุ่มตัวอย่างเป็น

กลุ่มจากนักศึกษาที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 64 คน จากจำนวนนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ศศ.บ. และ คบ. ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ผลปรากฏว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ใช้กลวิธีการเรียนภาษาโดยรวมค่อนข้างน้อย และกลวิธีการจัดระบบและประเมินการเรียน และกลวิธีด้านจิตพิสัย อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างมาก ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะครุศาสตร์ ใน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ กลวิธีการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลของคะแนนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และได้ค้นพบว่ากลวิธีการเรียนมีผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียนภาษาเพราะสามารถช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ คือผู้สอนควรสอนเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษาทั้ง 6 กลวิธีให้กับนักศึกษา และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักศึกษาเพื่อเป็นการฝึกทักษะความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ให้กับนักศึกษา

ปานใจ ยังเจิมจันทร์ (2537) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสามารถในการอนุมานความจากบทอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดปัตตานี กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 312 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอนุมานความจำนวน 30 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอนุมานความในทุกทักษะรวมกัน และในรายทักษะต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ตั้งไว้ และทักษะที่ผู้เรียนมีปัญหามากที่สุด คือ การอนุมานความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล และที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือการอนุมานใจความสำคัญ นอกจากนี้การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่เป็นการสอนในชั้นเรียนมากกว่าการฝึกฝนให้ผู้เรียนได้เป็นนักรอ่านด้วยตนเองและวิธีสอนก็มักให้ผู้เรียนอ่านและค้นคำศัพท์

แววตา สุขนันทพงษ์ และคณะ (2545) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาเชิงวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อศึกษาปัญหาและ

สาเหตุที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาบทอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 275 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักศึกษาและความเห็นเกี่ยวกับการอ่านและเกี่ยวกับรายวิชานี้ และแบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการอ่าน ซึ่งได้แก่ การเดาความหมายของคำจากบริบท การจับความระดับประโยค การจับใจความสำคัญ การจับรายละเอียด การตีความและการอนุมานความ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ การอ่าน และรายวิชานี้ แต่ใช้เวลาอ่านนอกชั้นเรียนน้อยมาก สำหรับความสามารถในการอ่าน พบว่านักศึกษาส่วนมากมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับอ่อน ทักษะที่มีความสามารถระดับปานกลาง คือ การจับความระดับประโยคและการจับรายละเอียด ทักษะที่มีความสามารถระดับอ่อน คือ การจับใจความสำคัญและการตีความ ทักษะที่มีความสามารถระดับอ่อนมากคือ การอนุมานความและการเดาความหมายของคำจากบริบท จากการเปรียบเทียบระดับความสามารถในการอ่านของนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์และนักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์ โดยการทดสอบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์มีความสามารถสูงกว่าทุกทักษะ

วิไล อนุสรณ์นรการ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏยะลา โดยศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏยะลา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศ อายุ สาขาวิชา ระดับชั้นปี ภูมิหลังทางการศึกษา ทัศนคติในการอ่านภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถของนักศึกษาในทักษะการจับรายละเอียด ทักษะการจับความระดับประโยค ทักษะการจับใจความสำคัญ ทักษะการตีความ ทักษะการเดาความหมายจากบริบท และทักษะการอนุมานความ สำรวจปัญหาที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มดังกล่าว และสำรวจรูปแบบและวิธีสอนวิชาการอ่านของผู้สอน ผลปรากฏว่า นักศึกษาส่วนมากเป็นผู้ไม่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ปัจจัยด้านเพศ ภูมิหลังการศึกษา และทัศนคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ปัจจัยด้านสาขาวิชา มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านระดับชั้นปี และอายุ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 มีระดับชั้นปี เพียงปัจจัยเดียวที่สามารถอธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมได้ ความสามารถในการใช้ทักษะการเดาความหมายของคำจากบริบท และทักษะการอนุมานความอยู่ในระดับปานกลาง ความสามารถในการใช้ทักษะการจับใจความสำคัญ และทักษะการตีความอยู่ในระดับต่ำ และความสามารถในการจับรายละเอียดและทักษะการจับความระดับประโยคของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาที่สำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา คือ การไม่รู้ศัพท์ การผสมคำไม่ได้ ทำให้อ่านไม่ออกหรือออกเสียงไม่ถูก และด้านผู้สอนวิชาการอ่านส่วนมากใช้กลวิธีการสอนแบบแปลและไวยากรณ์ (Grammar Translation Method)

2. งานวิจัยต่างประเทศ

โมห์ต ซิน ซูฮานา และ คณะ (Mohd Zin Zuhana, et al. 2010) ได้ศึกษาเรื่องความกังวลและการอ่านเชิงวิชาการของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของนักศึกษามาลเลเซีย ในมาเลเซียมีการศึกษาวิจัยอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถทางการอ่านของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เพราะว่า การประสบผลสำเร็จทางการศึกษาของนักศึกษามาลเลเซียส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสามารถทางการอ่านที่ดี ขณะเดียวกันก็เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปไปเช่นกันว่า ความสามารถทางการอ่านของนักศึกษามาลเลเซียที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำมีสาเหตุมาจากการขาดความรู้ทางภาษา การวิจัยครั้งนี้แสดงถึงการค้นพบ ความสัมพันธ์ระหว่างความกังวลทางการอ่านกับการเข้าใจในการอ่านตำราของนักศึกษามาลเลเซียที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) ที่พบว่า ผู้อ่านที่มีความกังวลจะประสบกับการแทรกแซงทางความคิดเนื่องจากขาดการอ่านที่มีการเข้าใจ ดังนั้นความกังวลดูเหมือนจะมีบทบาทสำคัญในอิทธิพลต่อการเข้าใจของนักศึกษาที่

เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) การศึกษาได้ค้นพบว่า ความกังวลมีความสัมพันธ์กับการอ่านของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญ

ซู เซียน มิง (Xu xian ming, 2004) ได้ศึกษาเรื่อง ความตระหนักในเมตาคอกนิชันในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยครูยู่ซี (Yuxi) ในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน โดยได้สำรวจการใช้กลวิธีเมตาคอกนิชันในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ในการอ่านเชิงวิชาการของนักศึกษาจีนที่เรียนอยู่ชั้นปีที่ 1 ว่ากลวิธีเมตาคอกนิชันใด ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ และใช้ที่ไหนเมื่อไร อย่างไร และทำไม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชากฎหมาย จำนวน 74 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2003 ที่วิทยาลัยครูยู่ซี ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลจากแบบสอบถาม การสังเกตในห้องเรียน และการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีเมตาคอกนิชันที่หลากหลายเพื่อวางแผน ติดตาม จัดระเบียบด้วยตัวเอง ประเมิน และ ปรับปรุงแก้ไขความเข้าใจในการอ่านเชิงวิชาการ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ากลวิธีเมตาคอกนิชันมีบทบาทสำคัญในการอ่านเชิงวิชาการต่อผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) คือ ผู้อ่านสามารถบูรณาการประสบการณ์และความรู้เดิมของตนกับข้อมูลเนื้อหาใหม่ของเขาได้ นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมที่เขาได้อยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสะท้อนให้เห็นการใช้ความรู้เดิม การปรับใช้กลวิธีต่างๆ การจัดระเบียบด้วยตนเอง และการประเมินตนเองในการอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว

โอ ดอนนี่ล (อ้างในสุพรรณษา ทรประเสริฐ, 2549: 54) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านเอาความกับความเข้าใจโครงสร้างภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย จำนวน 115 คน ในรัฐเคนตักกี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อจะศึกษาว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านเอาความกับความสามารถในการจำกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า การสอนโครงสร้างทางภาษาเป็นเครื่องช่วยพัฒนาความสามารถในการเอาความ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจและวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา แล้วนำมาศึกษาเปรียบเทียบหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมในภาคเรียนที่ 1 / 2553 และเจตคติของนักศึกษาต่อการอ่านภาษาอังกฤษ กับคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากแบบทดสอบที่สร้างขึ้นสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการศึกษาไว้ ดังนี้

1. กรอบแนวคิดที่ใช้ศึกษา
2. สมมุติฐานการวิจัย
3. นิยามศัพท์
4. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

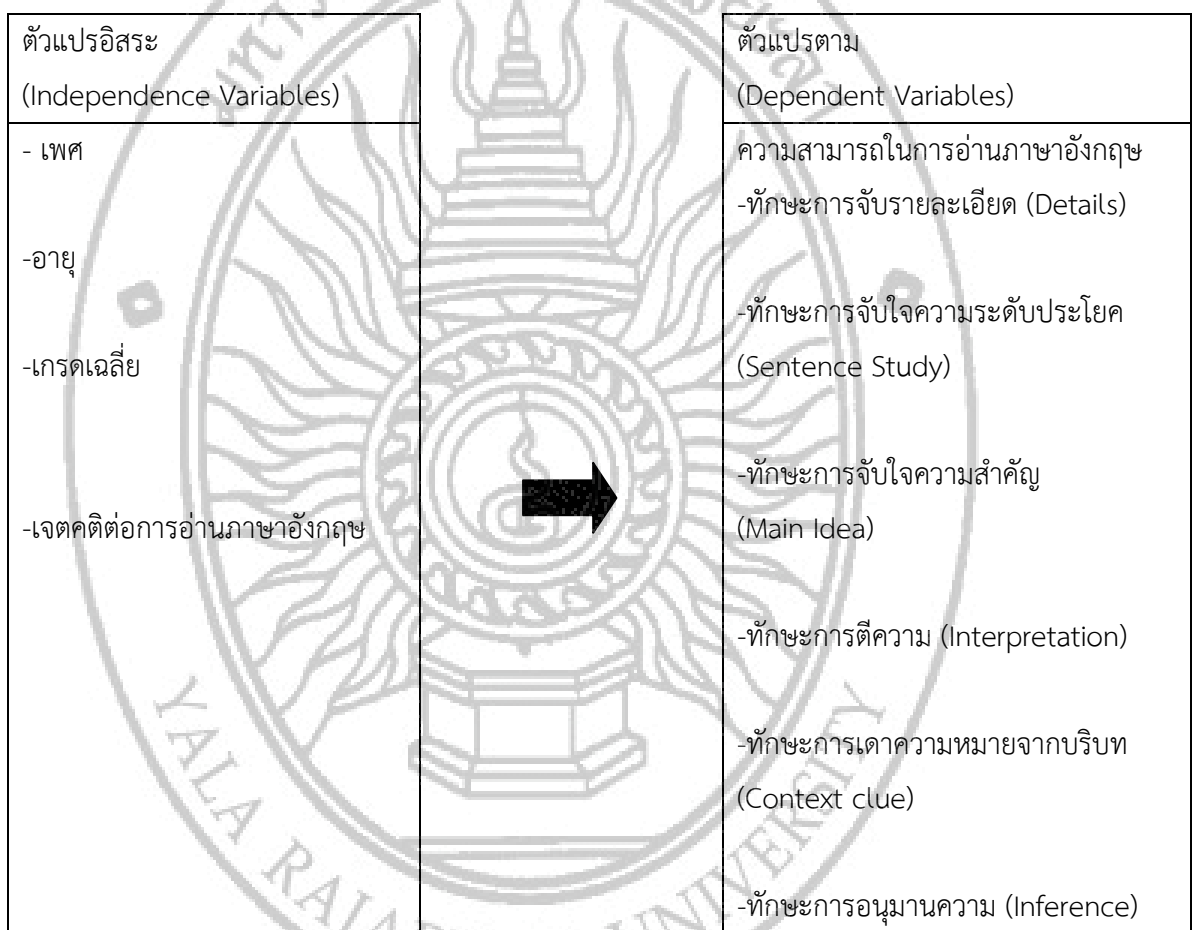
กรอบแนวคิดที่ใช้ศึกษา

จากสภาพปัญหาและการสำรวจแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถกำหนดตัวแปรที่จะศึกษาได้ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

แนวความคิด (Conceptual Framework)

สมมุติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กระทำโดยการตอบแบบสอบถามและแบบทดสอบเพื่อทดสอบ

สมมุติฐานที่ว่า

สมมุติฐานที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ส่วนมากเป็นผู้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

สมมุติฐานที่ 2 ตัวแปรอิสระทั้งหมด คือ เพศ อายุ และเจตคติต่อการอ่าน ภาษาอังกฤษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

สมมุติฐานที่ 3 ตัวแปรอิสระ เกรดเฉลี่ย มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์

ในการวิจัยครั้งนี้มีศัพท์ที่เกี่ยวข้อง สามารถนิยามพอสังเขป ดังนี้

1. นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ หมายถึง นักศึกษาภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 วิชาเอก ภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2. เพศ ประกอบด้วย เพศชาย เพศหญิง
3. อายุ หมายถึง กลุ่มอายุ 21 ปีหรือสูงกว่า 20 ปี และ 19 ปี หรือน้อยกว่า
4. เกรดเฉลี่ย หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสม ในภาคเรียนที่ 1/2553
5. เจตคติ หมายถึง เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็น ดี ปานกลาง ไม่ดี
6. ผู้ที่มีความสามารถในการอ่าน หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมา ได้คะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนด คือ ผู้ที่สามารถทำคะแนนได้เท่ากับ หรือสูงกว่า ร้อยละ 51 หรืออยู่ในเกณฑ์ปานกลางหรือสูงกว่า

7. ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการจับรายละเอียด (Details) การจับความระดับประโยค (Sentence Study) การจับใจความสำคัญ (Main Idea) การตีความ (Interpretation) การเดาความหมายจากบริบท (Context clue) และ การอนุมานความ (Inference)

จากเนื้อเรื่องที่ได้ อ่านได้ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

8. ทักษะการอ่าน หมายถึง ทักษะการจับรายละเอียด (Details) ทักษะการจับความระดับประโยค (Sentence Study) ทักษะการจับใจความสำคัญ (Main Idea) ทักษะการตีความ (Interpretation) ทักษะการเดาความหมายจากบริบท (Context clue) และ ทักษะการอนุมานความ (Inference)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 45 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive –sampling) ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2/2553 จำนวน 45 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบทดสอบเพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหา สาเหตุของปัญหา และความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา

1. แบบสอบถาม

แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมา แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบเลือกคำตอบ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีตัวเลือก 4 ระดับ ทั้งในทางบวกและทางลบ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ถ้าข้อความนั้นให้ความคิดเห็นทางบวก ให้คะแนนเห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 คะแนน เห็นด้วย 3 คะแนน ไม่เห็นด้วย 2 คะแนน ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 คะแนน ส่วนข้อความที่มีความคิดเห็นในทางลบ ให้คะแนนกลับกันเป็น 1 2 3 4 ตามลำดับ

และตอนที่ 3 แบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหา การจัดการเรียนการสอน และความคิดเห็นโดยรวม และข้อเสนอแนะในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถามจะวิเคราะห์และสรุปโดยการบรรยาย

แบบสอบถามดังกล่าวสร้างมาจากการศึกษาคำรา วารสาร วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับทัศนคติ ปัญหา และทักษะในการอ่าน และนำไปเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct validity) แล้วนำข้อเสนอแนะต่างๆ มาใช้ในการปรับปรุงแบบสอบถาม หลังจากนั้นนำแบบสอบถามมาทดลองใช้กับกลุ่มประชากร ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสมและมีคุณภาพยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบ

แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาประกอบด้วยคำถามทั้งหมด จำนวน 30 ข้อ แบบอัตนัยจำนวน 5 ข้อ และแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ ประกอบด้วยเนื้อหา 6 ทักษะจากหนังสือต่างๆ ซึ่งใช้สำหรับสอนเทคนิคและหลักการอ่านภาษาอังกฤษ ของรายวิชาการอ่าน 1 นำมาสร้างแบบทดสอบที่มีระดับความยากง่ายของคำศัพท์และภาษา เช่นเดียวกับเนื้อหาในแผนการสอนที่ใช้

สอนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตร์บัณฑิต คำถามที่ทดสอบความสามารถทางด้านต่างๆ ในการอ่านของผู้ทำแบบทดสอบ ได้แก่

1. การจับรายละเอียด (Details)	ข้อ 1 2 3 4 5
2. การจับความระดับประโยค (Sentence Study)	ข้อ 7 12 17 22 27
3. การจับใจความสำคัญ (Main Idea)	ข้อ 6 11 16 21 26
4. การตีความ (Interpretation)	ข้อ 9 14 19 24 29
5. การเดาความหมายจากบริบท (Context clue)	ข้อ 8 13 18 23 28
6. การอนุมานความ (Inference)	ข้อ 10 15 20 25 30

ผู้วิจัยได้จัดทำกระดาษคำตอบแยกไว้ต่างหาก ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบประมาณ 60 นาที สำหรับการให้คะแนน ใช้วิธีการให้คะแนน ข้อละ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ถูกต้อง และให้ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ผิดหรือละเว้นไว้ไม่ตอบ คะแนนรวมทั้งหมด 30 คะแนน

แบบทดสอบนี้สร้างจากหนังสือเอกสารประกอบการอ่าน และสิ่งพิมพ์ต่างๆ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบนี้ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเพื่อแก้ไขและปรับปรุง ก่อนนำแบบทดสอบนี้ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

การสร้างแบบทดสอบ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ สาขาศิลปศาสตร์ รายวิชาการอ่าน 1 (Reading 1) รหัสวิชา 2105106 และ วิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

คำอธิบายของรายวิชา

This course aims to study reading principles and practice reading both the complex sentence level and the paragraph level. Understand language patterns, including references and connectives, using context clues, skills for discovering the meaning of new words and reading for topic and main ideas.

2. ศึกษาวิธีการสร้างและเขียนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ และแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ โดยออกข้อทดสอบวัดความสามารถในทักษะ ดังนี้

- (1) การจับรายละเอียด
- (2) การจับความระดับประโยค
- (3) การจับใจความสำคัญ
- (4) การตีความ
- (5) การเดาความหมายจากบริบท และ
- (6) การอนุมานความ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เก็บข้อมูลกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรภาษาอังกฤษ สาขา ศิลปศาสตร์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน โดยใช้เวลาทดสอบ 1 ชั่วโมง ในจำนวนนี้มีนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน ไม่ได้มารับการทดสอบ ทำให้ได้รับแบบสอบถามและแบบทดสอบที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ จำนวน 42 ชุด คิดเป็นร้อยละ 81.10

การตรวจผลการทดสอบ

1. ตรวจสอบแบบสอบถามและกระดาษคำตอบแบบทดสอบจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 42 ชุด
2. ตรวจสอบกระดาษคำตอบ ให้คะแนน บันทึกคะแนนรวม
3. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน และสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจำแนกตามตัวแปร แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. วิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ทำแบบทดสอบ โดยการแจกแจงความถี่ นำเสนอเป็นค่าร้อยละของตัวแปรอิสระแต่ละตัว
2. วิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับเจตคติของผู้ทำแบบทดสอบ โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละของตัวแปรอิสระแต่ละข้อ
3. วิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะในการอ่านภาษาอังกฤษ จะวิเคราะห์และสรุปโดยการบรรยาย

4. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S. D.) ของคะแนน

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา

5. การวิเคราะห์แบบทดสอบ โดยหารแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยจำแนกเป็นรายทักษะ และรวมทักษะ นำเสนอเปรียบเทียบตารางไขว้ระหว่างตัวแปรอิสระ และระดับความสามารถในการอ่านแบบรวมทักษะ โดยกำหนดความสามารถตามเกณฑ์ ดังนี้

ตารางที่ 3.1 เกณฑ์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

รวมทุกทักษะ (เต็ม 30)	จำแนกตามทักษะ (เต็ม 5)	ร้อยละ	เกณฑ์
21- 30 ข้อ	4-5	61 ขึ้นไป	สูง
15 – 20 ข้อ	3	51 – 60	ปานกลาง
0 - 14 ข้อ	1 - 2	ต่ำกว่า 49	ต่ำ

หมายเหตุ ผู้ที่สามารถทำคะแนนได้เท่ากับหรือสูงกว่า ร้อยละ 51 หรืออยู่ในเกณฑ์ปานกลางหรือสูงกว่า ถือว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่าน

7. วิเคราะห์แบบสอบถามและแบบทดสอบรวมกัน

โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's r) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

8. หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษกับตัวแปรต้นต่างๆ คือ เกรดเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 / 2553 และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา

9. รวบรวมปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) นำมาหาความถี่ จัดลำดับ และสรุปความ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ

2. ค่าเฉลี่ย

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ขณะศึกษาในภาค การศึกษาที่ 2/2553 แบบสอบถามและแบบทดสอบทั้งหมดถูกกำหนดไว้จำนวน 45 ชุด ตามจำนวน กลุ่มตัวอย่างจริง แต่เนื่องจากนักศึกษาบางคนขาดเรียนในวันที่แจกแบบสอบถามและแบบทดสอบ จึง เป็นผลให้มีแบบสอบถามและแบบทดสอบที่ได้รับการตอบแล้วทั้งสิ้น 42 ชุด คิดเป็นร้อยละ 81.10 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อนึ่ง การวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ได้จากแบบสอบถาม ส่วนที่ ได้จากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และส่วนที่ได้จากแบบสอบถามและ แบบทดสอบฯ รวมกัน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ จากแบบสอบถาม

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา หลักสูตรภาษาอังกฤษ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ ในประเด็น ต่างๆ มีดังนี้

1.1. เพศ

จากผลการสำรวจ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรภาษาอังกฤษ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ จำนวน 42 คน พบว่ามีความแตกต่างดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	9	21.4
หญิง	33	78.6
รวม	42	100

จากตารางที่ 4.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรภาษาอังกฤษ สาขาศิลปศาสตร์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.6 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 21.4 เป็นเพศชาย

1.2 อายุ

จากผลการสำรวจ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตร์ บัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 42 คน พบว่ามีอายุต่างกันดังนี้

ตารางที่ 4.2 จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
19 ปี หรือ น้อยกว่า	17	40.5
20 ปี	21	50.0
21 ปี หรือสูงกว่า	4	9.5
รวม	42	100

จากตารางที่ 4.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตร์บัณฑิต ส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.0 มีอายุ 20 ปี ส่วนร้อยละ 40.5 มีอายุ 19 ปี หรือน้อยกว่า และ ร้อยละ 9.5 มีอายุ 21 ปี หรือสูงกว่า

1.3 เกรดเฉลี่ย

จากผลการสำรวจ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต จำนวน 42 คน พบว่ามีเกรดเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ 1/2553 ต่างกันดังนี้

ตารางที่ 4.3 จำแนกตามเกรดเฉลี่ย

เกรดเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
1.50 – 1.99	2	4.8
2.00 – 2.49	13	31.0
2.50 – 2.99	20	47.6
3 ขึ้นไป	7	16.7
รวม	42	100

จากตารางที่ 4.3 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ส่วนใหญ่ ร้อยละ 47.6 มีเกรดเฉลี่ย 2.50 – 2.99 ส่วนร้อยละ 31.0 มีเกรดเฉลี่ย 2.00 – 2.49 ร้อยละ 4.8 มีเกรดเฉลี่ย 1.50 – 1.99 และร้อยละ 16.7 มีเกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

1.3 เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

การวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต จำนวน 42 คน ปรากฏรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.4 จำแนกคำถามเกี่ยวกับเจตคติ

เจตคติต่อการอ่าน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	\bar{X}	S.D.
ข้าพเจ้าชอบวิชา การอ่านภาษาอังกฤษ	14 (33.3)	28 (66.7)	-	-	3.33	0.47
ข้าพเจ้ามีความรู้สึ กว่าการอ่าน ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ ยากมาก	5 (11.9)	19 (45.2)	17 (40.5)	1 (2.4)	2.66	0.72
ผู้สอนใช้สื่อประ กอบการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษและมีเทคนิ การสอนที่ชวน ให้ติดตามอยู่เสมอ	3 (7.1)	37 (88.1)	2 (4.8)	-	3.02	0.34
ผู้สอนมีประสพการณ ์และความรู้ในการ สอนอ่านภาษาอังกฤษโดยตรง	12 (28.6)	26 (61.9)	4 (9.5)	-	3.19	0.59
ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นว่าการอ่าน ภาษาอังกฤษมีความสำคัญน้อยมากและ เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์	-	3 (7.1)	12 (28.6)	27 (64.3)	1.42	0.63
ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นว่าการอ่าน ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ทำทลายและทำให้ อยากอ่านต่อไปเรื่อยๆ	25 (59.5)	16 (38.1)	1 (2.4)	-	3.57	0.54
ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่าย จะต้องเข้าร่วม กิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ	1 (2.4)	6 (14.3)	24 (57.1)	11 (26.2)	1.92	0.71
การอ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจจะช่วยให้ เรียนภาษาอังกฤษได้ดี	28 (66.7)	14 (33.3)	-	-	3.66	0.47
เนื้อหาในบทเรียนวิชาการอ่านมีคำศัพท์ที่ ไม่คุ้นเคยมากและมีโครงสร้างไวยากรณ์ที่ ยาก	6 (14.3)	26 (61.9)	9 (21.4)	1 (2.4)	2.88	0.67
เนื้อหาในบทเรียนตรงกับวิชาการอ่าน	7 (16.7)	35 (83.3)	-	-	3.16	0.37

จากตารางที่ 4.4 พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ส่วนมากพอใจในการเรียนการสอนในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ร้อยละ 88.1 คิดว่าผู้สอนใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและมีเทคนิคการสอนที่ชวนให้ติดตามอยู่เสมอ ร้อยละ 83.3 คิดว่าเนื้อหาในบทเรียนตรงกับวิชาการอ่าน ขณะเดียวกันร้อยละ 66.7 มีความเห็นว่าชอบวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ และร้อยละ 66.7 คิดว่าการอ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจจะช่วยให้เรียนภาษาอังกฤษได้ดี อย่างไรก็ตาม นักศึกษาบางส่วนคิดว่าการอ่านภาษาอังกฤษมีความสำคัญน้อยมากและเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ และรู้สึกเบื่อหน่าย ที่จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ

2. ปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ

จากผลการสำรวจโดยคำถามปลายเปิด พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต จำนวน 42 คน มีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ พอสรุปได้ดังนี้

1. การไม่สามารถเดาศัพท์ได้ มีศัพท์ยากและไม่คุ้นเคย	ร้อยละ	47.6
2. การไม่สามารถจับใจความสำคัญ	ร้อยละ	28.2
3. การไม่สามารถอนุมานความ	ร้อยละ	2.4
4. อื่นๆ อาทิ ไวยากรณ์/อ่านไม่ออกและออกเสียงไม่ถูก	ร้อยละ	23.8

3. ข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงและพัฒนาการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

จากผลการสำรวจโดยคำถามปลายเปิด พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต จำนวน 42 คน มีข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามลำดับความถี่ จากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ

1. สอนวิธีการจำศัพท์ และการเดาศัพท์

2. เน้นไวยากรณ์และโครงสร้างของประโยค
3. วิเคราะห์ข้อสอบด้านทักษะการอ่านและฝึกทำแบบทดสอบบ่อยๆ
4. จัดให้มีหนังสือนอกเวลาสำหรับผู้เรียนอ่านเพิ่มเติมด้วย
5. เลือกบทเรียนที่ไม่น่าเบื่อ เข้ากับวัยและความรู้ของผู้เรียน และเนื้อหาเป็นปัจจุบัน
6. จัดและส่งเสริมกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา
7. สร้างบรรยากาศการเรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในห้องเรียน และมีกำลังใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
8. สอนเสริมเกี่ยวกับทักษะและกลวิธีการอ่าน

ผลการวิเคราะห์จากแบบทดสอบ

จากผลการวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต จำนวน 42 คน สามารถสรุปรายละเอียดดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่วัดจากทักษะรวม

จากผลการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบรวมทุกทักษะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต จำนวน 42 คน มีดังนี้

1.1 นักศึกษาทั้งหมดกับทักษะรวม

เมื่อเปรียบเทียบความสามารถของนักศึกษาทั้งหมด สามารถแบ่งความสามารถได้ดังนี้

ตารางที่ 4.5 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวม

ความสามารถในการอ่าน โดยรวมแบ่งตามเกณฑ์	จำนวน	ร้อยละ
สูง (21 – 30)	7	16.7
ปานกลาง (15 – 20)	16	38.1
ต่ำ (0 – 14)	19	45.2
รวม	42	100

$$\bar{X} = 1.71$$

$$S.D. = 0.742$$

จากตารางที่ 4.5 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ส่วนมากร้อยละ 45.2 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ต่ำ รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 38.1 และอยู่ในเกณฑ์สูง เพียงร้อยละ 16.7

1.2 เพศกับความสามารถในการอ่าน

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางเพศกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ นักศึกษาพบว่า

ตารางที่ 4.6 เพศกับความสามารถในการอ่าน

เพศ	ความสามารถในการอ่าน			รวม
	ต่ำ (คะแนน 0 – 14)	ปานกลาง (คะแนน 15 – 20)	สูง (คะแนน 21 – 30)	
ชาย	5 (11.9%)	3 (7.1%)	1 (2.4%)	9 (21.4%)
หญิง	14 (33.3%)	13 (31.0%)	6 (14.3%)	33 (78.6%)
รวม	19 (45.2%)	16 (38.1%)	7 (16.7%)	42 (100%)

จากตารางที่ 4.6 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต เพศชายมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างจากเพศหญิง

โดยนักศึกษาชายมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ร้อยละ 11.9 ส่วนนักศึกษาหญิงมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ร้อยละ 33.3 และนักศึกษาชายมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์สูง เพียงร้อยละ 2.4 ส่วนนักศึกษาหญิงมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์สูง ร้อยละ 14.3 นอกจากนั้นเป็นนักศึกษาชายมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ร้อยละ 7.1 ส่วนนักศึกษาหญิงมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ร้อยละ 31.0

1.3 เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่าน

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่า

ตารางที่ 4.7 เจตคติกับความสามารถในการอ่าน

เจตคติ	ความสามารถในการอ่าน			
	ต่ำ (คะแนน 0 – 14)	ปานกลาง (คะแนน 15 – 20)	สูง (คะแนน 21 – 30)	รวม
ดี	11 (26.2%)	12 (28.6%)	3 (7.1%)	26 (61.9%)
ปานกลาง	8 (19.0%)	4 (9.5%)	4 (9.5%)	16 (38.1%)
ไม่ดี	-	-	-	-
รวม	19 (45.2%)	16 (38.1%)	7 (16.7%)	42 (100%)

จากตารางที่ 4.7 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
ที่มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษในระดับต่างกัน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

1.4 อายุกับความสามารถในการอ่าน

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางอายุกับความสามารถในการอ่านฯ ของนักศึกษา
พบว่า

ตารางที่ 4.8 อายุกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

อายุ	ความสามารถในการอ่าน			
	ต่ำ (คะแนน 0 – 14)	ปานกลาง (คะแนน 15 – 20)	สูง (คะแนน 21 – 30)	รวม
19 หรือ ต่ำกว่า	7 (16.7)	7 (16.7)	1 (2.4)	15 (35.7)
20	12 (28.6)	8 (19.0)	6 (14.3)	26 (61.9)
21 ขึ้นไป	-	1 (2.4)	-	1 (2.4)
รวม	19 (45.2)	16 (38.1)	7 (16.7)	42 (100.0)

จากตารางที่ 4.8 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
ที่มีอายุต่างกันมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

2. ความสามารถในการอ่านจำแนกตามทักษะ

จากผลการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบจำแนกของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต จำนวน 42 คน มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.9 ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแยกเป็นรายทักษะ

ทักษะ	\bar{x}	S.D.	ร้อยละของคะแนนเต็ม	แปลผล (ระดับความสามารถ)
การจับรายละเอียด (Details)	6.97	1.70	60.48	ปานกลาง
การจับความระดับประโยค(Sentence Study)	7.23	1.10	55.24	ต่ำ
การจับใจความสำคัญ (Main Idea)	7.45	1.50	50.95	ต่ำ
การเดาความหมายจากบริบท (Context clue)	8.16	1.20	36.67	ต่ำมาก
การตีความ (Interpretation)	6.69	1.21	66.19	ปานกลาง
การอนุมานความ (Inference)	7.69	1.45	46.19	ต่ำมาก

จากตาราง 4.9 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในตารางที่ 3.1(ดูบทที่ 3 ประกอบ) พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มีความสามารถในการตีความ และการจับรายละเอียดอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ความสามารถการจับความระดับประโยค และการจับใจความสำคัญอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ส่วนการเดาความหมายจากบริบทและการอนุมานความอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก

ผลจากการวิเคราะห์จากแบบสอบถามและแบบทดสอบรวมกัน

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต กับตัวแปรต่างๆ มีประเด็น
น่าสนใจดังนี้

ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ กับ ตัวแปร
ต่างๆ

		ความสามารถฯ	เพศ	อายุ	เกรดเฉลี่ย	เจตคติ
Pearson Correlation Sig (2 tailed) N	ความสามารถฯ	1.000	.113	.125	.380*	-.038
			.475	.430	.013	.810
			42	42	42	42
	เพศ	.113	1.000	.112	.138	-.171
		.476		.481	.384	.280
		42	42	42	42	42
	อายุ	.125	.112	1.000	.156	.157
	.430	.481		.322	.430	
	42	42	42	42	42	
เกรดเฉลี่ย	.380*	.138	.156	1.000	.012	
	.013	.384	.322		.940	
	42	42	42	42	42	
เจตคติ	-.038	.171	.157	.012	1.000	
	.810	.280	.320	.940		
	42	42	42	42	42	

*Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed)

จากตารางที่ 4.10 ปรากฏว่า เกรดเฉลี่ย มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.013 ส่วนตัวแปรอื่นๆ

เช่น เพศ อายุ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

การทดสอบสมมุติฐาน

จากสมมุติฐานการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอการพิสูจน์สมมุติฐาน ดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ส่วนมากเป็นผู้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

สมมุติฐานดังกล่าวปรากฏการทดสอบดังนี้

ตารางที่ 4.11 ระดับคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษ

ระดับคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เท่ากับหรือสูงกว่าร้อยละ 50 (เท่ากับหรือสูงกว่า 15 คะแนน)	27	64.3
ต่ำกว่าร้อยละ 50 (เท่ากับหรือต่ำกว่า 14 คะแนน)	15	35.7
รวม	42	100

$$\bar{X} = 1.64$$

$$S.D. = 0.485$$

จากสถิติดังแสดงในตารางที่ 4.11 ปรากฏว่าสมมุติฐานที่ 1 เป็นความจริง เพราะ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ร้อยละ 64.3 เป็นผู้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพราะทำคะแนนได้เท่ากับหรือสูงกว่าร้อยละ 50 (เท่ากับ หรือ กว่า 15 คะแนน) และ มีส่วนน้อยคือร้อยละ 35.7 เป็นผู้ไม่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพราะทำคะแนนได้ต่ำกว่าร้อยละ 50 (เท่ากับหรือต่ำกว่า 14 คะแนน)

สมมุติฐานที่ 2 ตัวแปรอิสระทั้งหมด คือ เพศ อายุ และเจตคติต่อการอ่าน
ภาษาอังกฤษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

สมมุติฐานดังกล่าวปรากฏการทดสอบดังนี้

ตารางที่ 4.12 เพศกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

เพศ	ความสามารถในการอ่าน			รวม
	ต่ำ (คะแนน 0 – 14)	ปานกลาง (คะแนน 15 – 20)	สูง (คะแนน 21 – 30)	
ชาย	5 (11.9%)	3 (7.1%)	1 (2.4%)	9 (21.4%)
หญิง	14 (33.3%)	13 (31.0%)	6 (14.3%)	33 (78.6%)
รวม	19 (45.2%)	16 (38.1%)	7 (16.7%)	42 (100%)

Pearson's $r = 0.113$

$p = 0.476$

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 4.12 พบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกัน
ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.13 อายุกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

อายุ	ความสามารถในการอ่าน			
	ต่ำ (คะแนน 0 – 14)	ปานกลาง (คะแนน 15 – 20)	สูง (คะแนน 21 – 30)	รวม
18 หรือ ต่ำกว่า	7 (16.7)	7 (16.7)	1 (2.4)	15 (35.7)
19	12 (28.6)	8 (19.0)	6 (14.3)	26 (61.9)
20 ขึ้นไป	-	1 (2.4)	-	1 (2.4)
รวม	19 (45.2)	16 (38.1)	7 (16.7)	42 (100.0)

Pearson's $r = 0.168$

$p = 0.288$

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 4.13 พบว่านักศึกษาที่มีอายุต่างกัน
 ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.14 เจตคติกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

เจตคติ	ความสามารถในการอ่าน			
	ต่ำ (คะแนน 0 – 14)	ปานกลาง (คะแนน 15 – 20)	สูง (คะแนน 21 – 30)	รวม
ไม่ดี	-	-	-	-
ปานกลาง	8 (19.0)	4 (9.5)	4 (9.5)	16 (38.1)
ดี	11 (26.2)	12 (28.6)	3 (7.1)	26 (61.9)
รวม	19 (45.2)	16 (38.1)	7 (16.7)	42 (100)

Pearson's r = -0.038

p. = 0.810

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 4.14 พบว่านักศึกษาที่มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากสถิติที่แสดงในตารางที่ 4.12-4.13 ปรากฏว่าสมมุติฐานที่ 2 เป็นความจริง เพราะ พบว่านักศึกษาที่มี เพศ อายุ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมุติฐานที่ 3 ตัวแปรอิสระ เกรดเฉลี่ย มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

สมมุติฐานดังกล่าวปรากฏการทดสอบดังนี้

ตารางที่ 4.15 เกรตเฉลี่ยกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

เกรตเฉลี่ย	ความสามารถในการอ่าน			
	ต่ำ (คะแนน 0 – 14)	ปานกลาง (คะแนน 15 – 20)	สูง (คะแนน 21 – 30)	รวม
1.50 – 1.99	1 (2.4)	-	1 (2.4)	2 (4.8)
2.00 – 2.49	9 (21.4)	4 (9.5)	3 (7.1)	13 (31.0)
2.50 – 2.99	9 (21.4)	8 (19.0)	3 (7.1)	20 (47.6)
3 ขึ้นไป	-	4 (9.5)	3 (7.1)	7 (16.7)
รวม	19 (45.2)	16 (38.1)	7 (16.7)	42 (100)

Pearson's $r = 0.380$

p. = 0.013

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 4.15 ปรากฏว่าสมมุติฐานที่ 3 เป็นความจริง เพราะ พบว่านักศึกษาที่มีเกรตเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ต่างกันมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

จากสมมุติฐานที่ทดสอบมาทั้งหมดทำให้ทราบว่า มีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่จะยังไม่ทราบว่าปัจจัยเหล่านั้นมีอิทธิพลหรือสามารถอธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้เท่าใด ดังนั้นเพื่อให้การศึกษาชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลหรือสามารถอธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และในบรรดาปัจจัยเหล่านั้นปัจจัยใดมีอิทธิพลมากที่สุดเพียงใด ดังจะนำเสนอต่อไปนี้

ตารางที่ 4.16 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ตัวแปรอิสระ	B	Beta	Sig. T
เกรดเฉลี่ย	0.357	0.380	.013

R = 0.380
 R Square = 0.145
 F = 6.759 Sig. T = 0.013

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุแบบลำดับขั้น (Stepwise) โดยกำหนดให้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมเป็นตัวแปรตาม ส่วนปัจจัยด้าน เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นตัวแปรอิสระ ตามเทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุแบบลำดับขั้น ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลมากที่สุดจะเข้าไปสมการก่อน ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลรองลงไปจะเข้าถัดไป และตัวแปรที่ไม่มีอิทธิพลจะไม่ปรากฏในสมการ

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า มีปัจจัยเพียงปัจจัยเดียวที่มีอิทธิพลสามารถอธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวม คือ เกรดเฉลี่ย ส่วนปัจจัยด้าน เพศ อายุ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษไม่สามารถอธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมได้

จากการวิเคราะห์สถิติและพิจารณารายละเอียดตัวแปร ในตารางที่ 4.1 - 4.16 ปรากฏผลโดยสรุปจากมาตรวัดที่สร้างขึ้นมาน่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในเกณฑ์ปานกลาง แต่หากอธิบายในรายละเอียดจะปรากฏว่านักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการจับความระดับประโยค และการจับรายละเอียดอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ความสามารถในการจับใจความสำคัญ และการตีความอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ส่วนความสามารถในการเดาความหมายจากบริบท และการอนุมานความอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ได้แก่ เกรดเฉลี่ย ในขณะที่ตัวแปรอื่น คือ เพศ อายุ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุแบบลำดับขั้น ปรากฏว่าปัจจัยที่อธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ มีเพียงปัจจัยเดียว คือ เกรดเฉลี่ย ส่วนปัจจัยอื่น คือ เพศ อายุ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่สามารถอธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยรวมได้

บทที่ 5

บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทสรุป

จุดประสงค์ของการวิจัยนี้เพื่อจะสำรวจปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ เกรดเฉลี่ยและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และมีจุดมุ่งหมายที่จะวัดระดับความสามารถของนักศึกษาในทักษะการจับรายละเอียด (Details) ทักษะการจับความระดับประโยค (Sentence Study) ทักษะการจับใจความสำคัญ (Main Idea) ทักษะการตีความ (Interpretation) ทักษะการเดาความหมายจากปริบท (Context clue) และทักษะการอนุมานความ (Inference) และสำรวจปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 45 คน

เครื่องมือที่ใช้วิจัยเป็นแบบสอบถาม และแบบทดสอบ เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ในทักษะต่างๆ โดยแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรอิสระ ส่วนแบบทดสอบมีความสามารถในการอ่านเป็นตัวแปรตาม

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพิสูจน์สมมติฐานและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ กระทำโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's r) และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multi Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยได้ค้นพบว่านักศึกษาส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 78.6 มีอายุระหว่าง 20 ปี มีเกรดเฉลี่ยในปีการศึกษา 1/2553 อยู่ในระดับปานกลาง (2.50 -2.99) มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี และนักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 64.30 จากคะแนนทั้งหมด หากจำแนกรายทักษะ ความสามารถในการตีความ การจับรายละเอียด อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 66.19 และ 60.48 ตามลำดับ การจับความระดับประโยค และการจับใจความสำคัญ อยู่ในระดับอ่อน คิดเป็นร้อยละ 52.24, และ 50.95 ตามลำดับ ส่วนการอนุมานความและการเดาความหมายจากบริบท อยู่ในระดับอ่อนมาก คิดเป็นร้อยละ 46.19 และ 36.67 ตามลำดับ

ด้านตัวแปรต่างๆ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปร เพศ อายุ และเจตคติ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ส่วนตัวแปร เกรดเฉลี่ย มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสูงกว่ามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ มีเพียงปัจจัยเดียว คือ เกรดเฉลี่ย ส่วนปัจจัยอื่น คือ เพศ อายุ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่สามารถอธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมได้

ปัญหาหรืออุปสรรคในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา คือ การไม่สามารถเดาศัพท์ได้ มีศัพท์ยากและไม่คุ้นเคย คิดเป็นร้อยละ 47.6 การไม่สามารถจับใจความสำคัญร้อยละ 28.2 การไม่สามารถอนุมานความ ร้อยละ 2.4 และ อื่นๆ อีกอาทิ ไวยากรณ์/อ่านไม่ออกและออกเสียงไม่ถูก ร้อยละ 23.8

การอภิปรายผล

ผลของการวิจัยครั้งนี้ ชี้ให้เห็นว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ด้านทักษะการอ่านโดยรวมวัดโดยแบบทดสอบการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมา อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 64.30 จากคะแนนทั้งหมด และความสามารถในการอนุมานความและการเดาความหมาย จากปริบท อยู่ในระดับที่อ่อนมาก คิดเป็นร้อยละ 46.19 และ 36.67 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของหลายท่านดังนี้ งานวิจัยของ ธีรวัฒน์ ตรีเนตร (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกของนักศึกษาชั้นปี ที่ 4 ผลปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง โดย สามารถทำคะแนนเฉลี่ยได้เท่ากับ 20.90 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.24 งานวิจัยของ ดำรง อุดลยฤทธิกุล (2548) ที่ได้ศึกษาเรื่องเทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย ที่มีสัมฤทธิ์ผลการอ่านภาษาอังกฤษในระดับต่ำ พบว่านักศึกษาไทยในมหาวิทยาลัยซึ่งมีสัมฤทธิ์ผลการ อ่านในภาษาอังกฤษในระดับต่ำ คิดว่า การอ่านคือกระบวนการถอดความหมายจากงานเขียน และการ อ่านที่มีประสิทธิภาพควรเป็นกระบวนการที่เริ่มต้นจากการถอดความหมายจากงานเขียนไปสู่การแปล ความของผู้อ่าน หรือเรียกว่ากระบวนการอ่านจากล่างสู่บน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ผู้อ่านกลุ่มดังกล่าวรู้ เทคนิคการอ่านแต่ไม่สามารถนำเทคนิคการอ่านที่รู้ไปช่วยให้การอ่านของตนมีประสิทธิภาพได้ เหตุที่ ผู้อ่านกลุ่มดังกล่าวไม่ประสบผลสำเร็จในการอ่านนั้น เพราะเหตุปัจจัยร่วมหลายประการ เช่น ไม่มี ทักษะในเรื่องของศัพท์ ไม่มีความรู้ในเรื่องของโครงสร้างภาษาอังกฤษที่จำเป็น ไม่มีความสามารถในการ ใช้เทคนิคการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ และความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับกระบวนการอ่าน จาก งานวิจัยของ Supaporn Yimwilai (2551) ที่ได้ศึกษาความสามารถและปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ของภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินท รวิโรฒ และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษใน หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตกับนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษในหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต และนอกจากนี้

ยังได้ศึกษาสาเหตุของปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษอีกด้วย ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

1. นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษทั้งหมด ของภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ คือการหาหัวข้อเรื่อง และการจับใจความสำคัญ
 2. นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ คือการหาหัวข้อเรื่อง และการจับใจความสำคัญ
 3. นิสิตหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับอ่อน ปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ คือการหาหัวข้อเรื่อง และการจับใจความสำคัญ การหารายละเอียด การหาคำอ้างอิง และการหาจุดประสงค์ของผู้เขียน
 4. นิสิตทั้งสองกลุ่มมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยที่นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษดีกว่านิสิตหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต
 5. การศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าสาเหตุสำคัญของปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตคือ นิสิตไม่อ่านหนังสือ และใช้เวลาเพียงเล็กน้อยในการอ่านภาษาอังกฤษ
- งานวิจัยของกุสุมา มานะสุนทร (2538) ที่ศึกษาความสามารถในด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัยพบว่าความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ส่วนงานวิจัยของ กาญจน์พิชชา ถวิลไทย (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการเรียนโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างน้อย ยกเว้นการใช้กลวิธีการจัดระบบและประเมินการเรียนและกลวิธีด้านจิตพิสัยค่อนข้างมาก ซึ่งอาจ

เป็นเพราะนักศึกษาไม่คุ้นเคยเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนหรือไม่ได้รับการฝึกฝนโดยตรงเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษา ทั้งนี้เนื่องจากกลวิธีการเรียนรู้ภาษาบางอย่างผู้เรียนอาจใช้อย่างรู้ตัวเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษา และอาจใช้กลวิธีบางอย่างโดยไม่รู้ตัวในการแก้ปัญหา Anita L. Wenden (1991 p.18) และจากการได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจพบว่า โดยภาพรวมของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ได้มีความสอดคล้องกับของ Rebecca L. Oxford (1990. Pp. 14-150) ที่ได้กล่าวไว้ว่า กลวิธีการจดจำข้อบกพร่องในการใช้ภาษา ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นผู้เรียนย่อมมีข้อจำกัดทั้งในด้านคำศัพท์และกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ เมื่อผู้เรียนอ่านหรือฟังข้อความ จึงต้องใช้ความพยายามในการแก้ปัญหาหรือข้อขัดข้องที่พบ เพื่อทำความเข้าใจกับข้อความนั้นๆ ให้ได้มากที่สุด ส่วนผลจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีโดยภาพรวม พบว่า กลวิธีปรึกษาตนเอง และกลวิธีการสรุปความเป็นกลวิธีที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่าน โดยภาพรวมมีความสอดคล้องกับของ Delma Santiago (1991. pp.865-A) และมีความสอดคล้องกับของ Suzana Queiroz de Melo Montetio (1993. Pp.3507 -A) ที่ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความตระหนักในกลวิธีการอ่านกับการใช้กลวิธีในการอ่านของนักเรียน เมื่ออ่านภาษาแม่กับเมื่ออ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง การวิจัยสรุปว่า ปัญหาสำคัญในการอ่านภาษาต่างประเทศนั้นคือความรู้ในภาษาต่างประเทศที่เรียนนั้นไม่เพียงพอ รวมทั้งการขาดนิสัยรักการอ่านในภาษาแม่ด้วย ในงานวิจัยของ ประภาศรี ตั้งบรรเจิดสุข (2526) ที่ได้ศึกษาเรื่องความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษขั้นต้นความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โปรแกรมภาษาอังกฤษ ในจังหวัดชัยนาท โดยวัดความสามารถในการอ่านขั้นต้นความ 5 ทักษะ คือ จับใจความสำคัญ การเรียงลำดับเหตุการณ์ การรู้จักเหตุและผล การสรุปความ และการคาดการณ์ล่วงหน้า ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนส่วนมากมีความสามารถในการอ่านขั้นต้นความอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ ความสามารถของนักเรียนส่วนมากไม่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเทียบกับเกณฑ์การให้ระดับผลการเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ งานวิจัยของ ผุสดี สิ้นสืบผล (2527) ได้ศึกษาเรื่อง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษขั้นต้นความของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 4 วิชาเอกอังกฤษ ในวิทยาลัยครูเขต

นครหลวง ผู้วิจัยได้ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษขั้นตีความ 3 ทักษะ คือ ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ทักษะการอ่านเพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์ และทักษะการอ่านเพื่อสรุปความ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 4 วิชาเอกอังกฤษ ในวิทยาลัยครูเขตนครหลวง มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษขั้นตีความเมื่อพิจารณารวมทั้ง 3 ทักษะไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 90 และมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษขั้นตีความในแต่ละทักษะไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 90 โดยมีความสามารถในการอ่านขั้นตีความไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรจะเห็นได้ว่า เพศ อายุ และเจตคติ 'ไม่มี' ความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ อาจเป็นเพราะนักศึกษาส่วนมากเป็นเพศเดียวกัน คือ เพศหญิง อายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุที่ไม่แตกต่างกันมากนัก และส่วนมากมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษในระดับที่ดีเหมือนกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา คำบา (2531) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์ต่อการอ่านภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้ค้นพบว่า คะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหญิง ไม่สูงกว่าคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชาย ที่ระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่านักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่สูงกว่านักเรียนชาย ระรินทิพย์ เจริญสุข (2518) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ จำนวน 180 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนชายละนักเรียนหญิงไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องความสามารถด้านคำศัพท์และความสามารถในการอ่าน ตัวแปรด้านเจตคติ แวดตา สุขนันทพงศ์ และคณะ (2545) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาเชิงวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษและวิชาการอ่าน ทั้งยังคิดว่า การอ่านเป็นทักษะที่ตนเองถนัดที่สุด แต่จากการทำแบบทดสอบปรากฏว่าในภาพรวมนักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่อ่อน แสดงว่าทัศนคติและสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กัน และตรงกับงานวิจัยของ Jirapa

Vitayapirug (1986) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 สาขาเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พบว่าแม้จะนักศึกษามีแรงจูงใจสูงและมีทัศนคติดี เพราะตระหนักถึงความสำคัญทางวิชาการและอาชีพในอนาคต แต่พบว่าทัศนคติและแรงจูงใจที่ดีนั้นไม่มีสหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเฉพาะตัวแปร เกรดเฉลี่ย ที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสัมพันธ์นี้จะเป็นผลมาจากการที่นักศึกษามีความรับผิดชอบในการเรียนส่งผลให้ ความรู้ความสามารถในการเรียน ความรู้พื้นฐานในภาษาอังกฤษและด้านทักษะการอ่านดีไปด้วย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรฉาย จาตุรงค์สาโรช (2533) ที่ได้วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเกษตรกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาสาขาเกษตรกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปและความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษเกษตรกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .40

หากพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นรายทักษะปรากฏว่า ความสามารถในการใช้ทักษะการเดาความหมายจากบริบทและการอนุมานความอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ความสามารถในการจับความระดับประโยค การจับใจความสำคัญอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และความสามารถในการตีความและการจับรายละเอียดอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แววดา สุขันตพงศ์ และคณะ (2545) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาเชิงวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนมากมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับอ่อน ทักษะที่มีความสามารถในระดับปานกลางคือ การจับความระดับประโยคและการจับรายละเอียด ทักษะที่มีความสามารถระดับอ่อนคือ การจับใจความสำคัญและการตีความ ทักษะที่มีความสามารถระดับอ่อนมากคือ การอนุมานความและการเดาความหมายของคำจากบริบท และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปานใจ ยังเจิมจันทร์ (2537) ที่พบว่าทักษะการอนุมานความ

เป็นทักษะที่ผู้เรียนมีความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ และสอดคล้องกับทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ซึ่งเห็นว่าการอนุมานและการเดาความจากบริบท และจากโครงสร้างความรู้ที่มีอยู่แล้วเป็นกลยุทธ์ระดับสูง ส่วนการจับรายละเอียด และการจับความระดับประโยค ซึ่งนักศึกษาทำได้ดีกว่าทักษะอื่นๆ ใช้กลยุทธ์ระดับต่ำกว่า

นอกจากนี้ ปัญหาหลักในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ที่มีระดับความสามารถอ่อนถึงอ่อนมากในเกือบทุกทักษะการอ่าน ดังจะเห็นจากแบบสอบถามที่นักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่สามารถเดาศัพท์ได้ มีศัพท์ยากและไม่คุ้นเคย ร้อยละ 47.6 และรองลงมาไม่สามารถจับใจความสำคัญ ร้อยละ 28.2 อาจวิเคราะห์ได้ว่าสาเหตุหลักน่าจะเป็นเพราะ นักศึกษาขาดการฝึกฝนด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ วิไล อนุสรณ์นกรการ (2546) ที่พบว่าปัญหาหลักในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษส่วนมาก คือ การไม่รู้ศัพท์ รองลงมาคือการผสมคำไม่ได้ อ่านไม่ออก และออกเสียงไม่ถูก งานวิจัยของ แววดา สุขนันตพงศ์ และคณะ (2545) พบว่าปัญหาหลักของการอ่านของนักศึกษา 90 เปอร์เซนต์ คือ การไม่รู้ความหมายของศัพท์หรือสำนวน และนักศึกษากว่าครึ่งระบุว่าใช้เวลาในการอ่านไม่เกิน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และหนังสือที่อ่านส่วนใหญ่ก็เป็นภาษาไทย และเป็นการอ่านเพื่อการเพลิดเพลินมากกว่าอย่างอื่น นักศึกษาจึงขาดการฝึกฝนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉพาะบทอ่านทางวิชาการที่ต้องใช้เหตุผลและการวิเคราะห์

ในการที่จะสนองผลของการวิจัยนี้ ผู้สอนจะต้องทราบความสามารถในการอ่านของนักศึกษา หากความสามารถในการอ่านของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ ผู้สอนจะต้องทำการสอนเป็นระยะเวลานานและฝึกการใช้กลวิธีการอ่านต่างๆ ในเนื้อหาต่างๆ ที่ต่างกัน ที่สำคัญผู้สอนจะต้องส่งเสริมให้นักศึกษาใช้กลวิธีการอ่านบนพื้นฐาน ongoing basis เพื่อว่านักศึกษาสามารถเป็นผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังที่ งานวิจัยของ Pinkerd (1995) ที่พบว่าความสามารถในการอ่านและจำนวนนักศึกษาไทย ระดับปริญญาโท 3 คน ที่ใช้กลวิธีในการอ่านเพิ่มมากขึ้นมีคะแนนดีกว่าเมื่อเทียบกับ

นักศึกษา ระดับปริญญาตรี ที่ใช้กลวิธีในการอ่านน้อยกว่า และมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ผู้สอนควรส่งเสริมให้นักศึกษาใช้กลวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจในเนื้อหาต่างๆ ที่ต่างกัน เพราะจากการวิจัยครั้งนี้ได้พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ดังนั้นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษควรจะได้มีการวางแผนส่งเสริมการอ่านให้กับนักศึกษา เช่น จัดหาและแนะนำหนังสือภาษาอังกฤษประเภทต่างๆ ตั้งแต่ระดับเริ่มต้นจนถึงระดับสูง รวมทั้งหนังสือภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับทักษะการอ่านและกลวิธีต่างๆ ในการอ่านภาษาอังกฤษไว้สำหรับนักศึกษาได้อ่าน ศึกษา และค้นคว้าเพิ่มเติม หรือแนะนำแหล่งข้อมูลที่นักศึกษาจะสามารถหาและอ่านหนังสือดังกล่าวได้ โดยเริ่มตั้งแต่เข้าศึกษาในชั้นปีที่ 1 และดำเนินการต่อเนื่องจนกระทั่งจบการศึกษา เพื่อให้ศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงขึ้น
2. ควรส่งเสริมการอบรมสัมมนาและกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ เพื่อให้ผู้สอนตลอดจนผู้เรียนได้ตื่นตัวและตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับในด้านการอ่าน ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการอ่านและนำไปสู่การสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียนต่อไป และผู้สอนเองก็อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงเทคนิคการสอนอ่านที่ทันสมัยและสร้างนวัตกรรมในการเรียนการสอนเท่าทันอารยประเทศได้
3. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ควรร่วมมือในการสร้างเสริมและฝึกทักษะการอ่านให้มาก โดยเฉพาะในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ควรมีหนังสือ เอกสาร ตำรา วารสาร และสื่อต่างๆ เกี่ยวกับการสอนอ่าน เพื่อให้ผู้สอนและผู้เรียนใช้ค้นคว้าหาความรู้ รวมทั้งมีอุปกรณ์ หนังสืออ่านที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถในการอ่านของผู้เรียนไว้ในห้องสมุด และจัดสถานที่ที่อำนวยความสะดวกในการอ่าน เพื่อส่งเสริมการอ่านให้แก่ผู้สอน ผู้เรียน และผู้สนใจอย่างเพียงพอ ทั้งนี้

เพราะการอ่านเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่ต้องมีการฝึกฝนอยู่เสมออย่างต่อเนื่อง การที่จะให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะต่างๆ ในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้สอนพัฒนานวัตกรรมการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้เรียนเองก็ควรฝึกอ่านเพิ่มเติมหลังจากเรียนในห้องเรียนด้วย เช่น ฝึกอ่านหนังสือที่มีความยากง่ายเหมาะสมสำหรับตนเอง หนังสือพิมพ์ บทความ และวารสารต่างๆ และผู้สอนก็ควรค้นคว้า นวัตกรรมต่างๆ ที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่ตนเองสอนอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งต่อไปขอเสนอว่าควรจะพิจารณาตัวแปรอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการอ่านของนักศึกษา
2. ผู้สอนควรจะดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านและกลวิธีในการอ่านต่อไปเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของผู้สอนในสาขาที่เกี่ยวข้องบนพื้นฐานของข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน
3. ควรมีการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ในระดับอื่นๆ เพื่อศึกษาว่าผลการวิจัยที่ได้มีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างจากผลการวิจัยครั้งนี้หรือไม่
4. ควรทำวิจัยลักษณะนี้กับผู้เรียนในจังหวัดอื่นๆ โดยเฉพาะในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อศึกษาว่าผู้เรียนที่พูดภาษามลายูเป็นภาษาแม่และผู้เรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ว่ามีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด อันจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น
5. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้กลวิธีต่างๆ ในการสอน กับวิธีการสอนที่ใช้เป็นประจำ

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ ครูชู่แก้ว. 2523. การเดาศัพท์จากบริบทเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเร็ว. ปริญญา
นิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กาญจน์พิชชา ถวิลไทย. 2551. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้กับความสามารถในการ
อ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ความ เข้าใจ ของ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครสวรรค์. นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ. 2526. หนังสือเรียนภาษาไทย รายวิชา ท 031 การศึกษาค้นคว้าเบื้องต้น, พิมพ์
ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- เกษแก้ว ก่อแก้ว. 2524. การเปรียบเทียบการสอนอ่านอังกฤษแบบวิธีสอนศัพท์และโครงสร้างก่อนการ
อ่าน กับวิธีสอนภาษาอังกฤษแบบแปล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จันทร์ฉาย จาตุรงค์สาโรช. 2533. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปและ
ภาษาอังกฤษเกษตรกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาสาขาเกษตรกรรมระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. 2525. จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ดำรง อุดลยฤทธิกุล. 2548. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยที่มีสัมฤทธิ์ผลการอ่าน
ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธเนศพล เจริญราษฎร์. 2552. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2
โรงเรียนเทคโนโลยีพณิชยการสกลนคร. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- ธัญญวัฒน์ ตรีเนตร. 2551. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาต่างประเทศและอุตสาหกรรมบริการ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประเสริฐ จันทร์อุตม. 2545. การสร้างและพัฒนาเอกสารประกอบการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป. นครสวรรค์ : สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ .
- ปานใจ ยิ่งเจิมจันทร์. 2537. ความสามารถในการอนุมานความจากบทอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มานิต บุญประเสริฐ. 2526. ยุทธวิธีพัฒนาการอ่าน. จันทรเกษม ว. 174 (กันยายน - ตุลาคม 2526).
- วาสนา คำบา. 2531. ความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์ต่อการอ่านภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิไล อนุสรณ์นรกิจ. 2546. ปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏยะลา. ยะลา : สถาบันราชภัฏยะลา.
- แววตา สุขนันทพงศ์ และคณะ. 2545. การศึกษาเชิงวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ศรีรัตนรัตน์ กันทะวัง. 2548. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบพาโนรามา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ลำปาง :

สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาลำปางเขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

สมุทฺร เซ็นเซาวนิช. 2528. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุโขทัยธรรมมาธิราช. มหาวิทยาลัย. 2537. เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูหน่วยที่ 9-15.

พิมพ์ ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

สุจิตรา จรจิตร. 2541. พฤติกรรมการอ่าน และปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านของนักศึกษาใน

สถาบันอุดมศึกษาภาคใต้. ปีตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สุพรรณษา ศรประเสริฐ. 2549. ความสัมพันธ์ของปัจจัยบางประการกับความสามารถทางการอ่านใน

ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อัจฉรา วงศ์โสธร. 2543. การสำรวจสภาพความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษของสังคมระดับมาตรฐาน

และคุณภาพที่สังคมต้องการสำหรับนิสิต/นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เพ็ญศรี รังสิยากุล. _____ การอ่านตีความ EN 306 มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

แก้วกัลยา อภัยบัณฑิตกุล และคณะ , 2542. การอ่านตีความ Interpretive Reading EN 202.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, สำนักพิมพ์.

เศรษฐวิทย์. 2545. How to Overcome Reading Obstacles. กรุงเทพฯ : เม็ดทราย, โรงพิมพ์.

Canavan. P.J. and Heckman.W.O. 1969. The Way to Reading Improvement. Boston :

Allyn and Bacon. Inc.

- Francoise Grellet. 1981. Developing Reading Skill : A Practical Guide to Reading Comprehension Exercises. Cambridge : University Press.
- Heltman. A. Blair. R.T. and Ruply. W.H. 1990. Principles and practices of teaching reading. New York : Macmillan College Publishing Company.
- Lukkunaprasit. D. 1996 Enterprise: Reading Skill for Thai University Students. Bangkok : Chulalongkorn University Press.
- Robinson.H.M. 1946. Why pupils fail in reading. Chicago : University of Chicago.
- Sosothikul. R. 1992. How to Improve Your Reading. Bangkok : Chulalongkorn University Press.
- Silberstein. S. 1993. Techniques and Resources in Teaching Reading. Hong Kong : Oxford University Press.
- Canavan. P.J. and Heckman.W.O. 1969. The Way to Reading Improvement. Boston : Allyn and Bacon. Inc.
- Devine, J. 1988. The relationship between general language competence and second language reading proficiency: Implications for teaching. In Carell, P.L. et al. (eds.), Interactive approaches to second language reading (pp 26-277). Cambridge : University of Cambridge Press.
- Francoise Grellet. 1981. Developing Reading Skill : A Practical Guide to Reading Comprehension Exercises. Cambridge : University Press.

- Heltman. A. Blair. R.T. and Ruply. W.H. 1990. Principles and Practices of Teaching Reading. New York : Macmillan College Publishing Company.
- Jirapa Vitayapirug. 1986. An investigation of the relationship between additional factors and language learning among agriculture students at KMIT Ladkrabang, M.A. dissertation, KMIT, Ladkrabang.
- Kamhang , K., and Premthai, P. 2006. English Background Knowledge in Grammar and Reading of Naresuan Graduate Students Summer Graduate Program 2004. Journal of Humanities: 3 (3) May – August 1 – 25.
- Mohd Zin Zuhana, et al. (2010). Anxiety and Academic Reading Performance among Malay ESL Learners. Journal of Pan-Pacific Association of Applied Linguistics, v14 n2 p41-58 2010.
- Mortimer J. Adler. 1959. How to Read a Book. New York : Simon & Schuster.
- Paul D. Leedy. 1996. Improve Your Reading. New York : Mc Graw Hill Book.
- Robinson.H.M. 1946. Why pupils fail in reading. Chicago : University of Chicago.
- Silberstein. S. 1993. Techniques and Resources in Teaching Reading. Hong Kong : Oxford University Press.
- Sosothikul. R. 1992. How to Improve Your Reading. Bangkok : Chulalongkorn University Press.

Supaporn Yimwilai. 2551. English Reading Abilities and Problems of English-major Students in Srinakharinwirot University. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน์ ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 ก.ค. – ธ.ค. 2551.

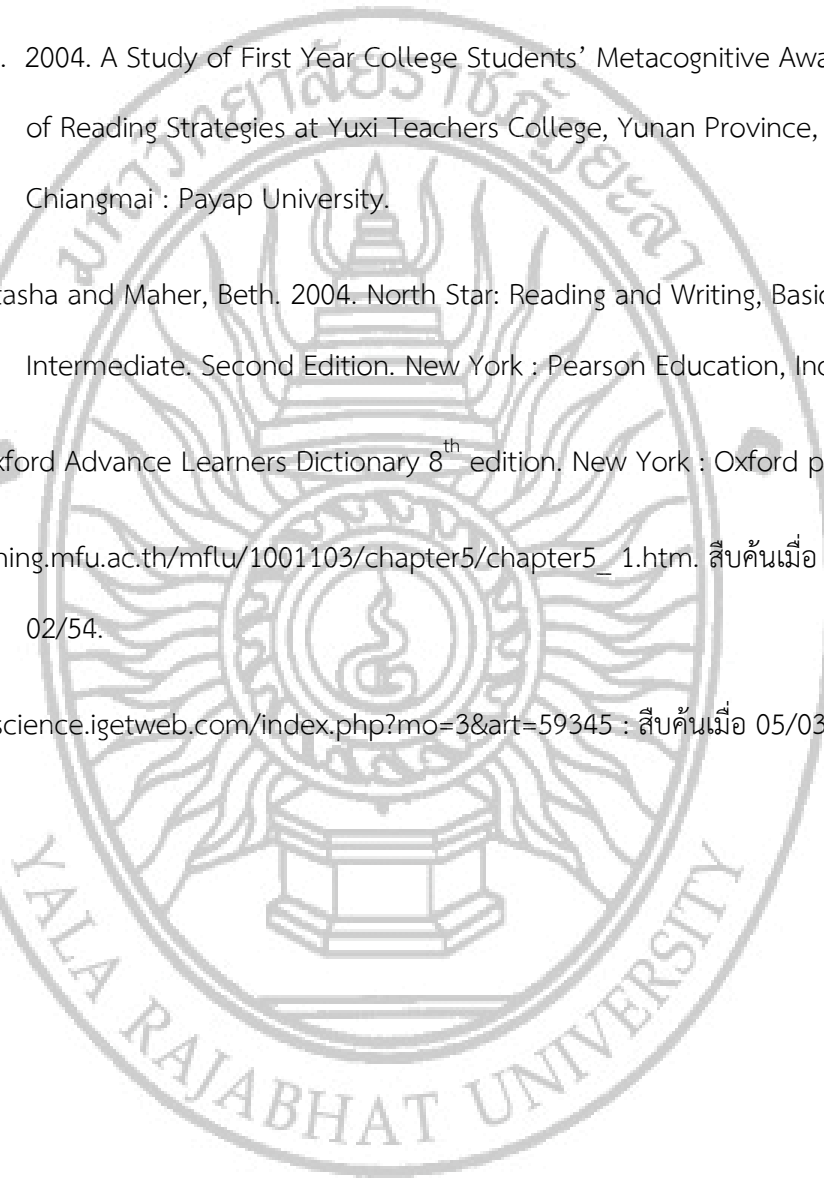
Xu xian ming. 2004. A Study of First Year College Students' Metacognitive Awareness of Reading Strategies at Yuxi Teachers College, Yunan Province, China. Chiangmai : Payap University.

Haugnes, Natasha and Maher, Beth. 2004. North Star: Reading and Writing, Basic/Low Intermediate. Second Edition. New York : Pearson Education, Inc.

_____. Oxford Advance Learners Dictionary 8th edition. New York : Oxford press.

http://e-learning.mfu.ac.th/mflu/1001103/chapter5/chapter5_1.htm. สืบค้นเมื่อ 12/02/54.

<http://socialscience.iqetweb.com/index.php?mo=3&art=59345> : สืบค้นเมื่อ 05/03/54

ภาคผนวก

ผนวก ก

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับนักศึกษา

จงขีดเครื่องหมายถูก (✓) หน้าข้อความหรือเติมค่าลงในช่องว่างให้ตรงตามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

ข้าพเจ้าเป็นนักศึกษาปีที่ 1 โปรแกรมภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ในปีการศึกษา 2553

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ.....ปี
3. คะแนนเฉลี่ยทุกวิชา ภาคเรียน ที่ 1/2553
- 1.00 - 1.49 1.50 - 1.99
- 2.00 - 2.49 2.50 - 2.99
- 3 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	ข้าพเจ้าชอบวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ				
2	ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าการอ่านภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากมาก				
3	ผู้สอนใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและมีเทคนิคการสอนที่ชวนให้ติดตามอยู่เสมอ				
4	ผู้สอนมีประสบการณ์และความรู้ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยตรง				

ผนวก ข
แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

Direction : Choose the best answers.

1-5. Read the passages and fill in the blanks.

To be classified as a mammal, an animal must be warm blooded and nourish its young with milk. A human being, of course, is considered a mammal, since humans are both warm blooded and can nurse their young. Surprisingly, another mammal is a whale. Though whales live in the sea, they are warm blooded and need to come up for air regularly during the day. Finally, though a bat flies, it is also considered a mammal. The forelimbs of the bat have been modified in this warm-blooded animal to form wings.

Mammal can be classified into...

- 1) _____
- 2) _____
- 3) _____

Insects may be divided into two main groups. First, there are those that eat solid food. Grasshoppers and beetles belong to this group. Then, second, these are those that liquid food. Butterflies and moths have long sucking tubes.

Two main insect groups are...

4. _____
5. _____

6. Most people like music, but all people don't like the same music. When you're young you probably like the popular singers. As you get older, you probably like music that isn't so loud. Some people enjoy singers. Others like to listen to some one playing an instrument. Some like guitar music or piano music. Others prefer to hear a big orchestra. The music you prefer is really your own personal business.

Which is the main idea of the paragraph?

- a. Many people like to listen to a singer with a guitar.
- b. Most people like music, but not always the same music.
- c. A big orchestra must loudly to be heard.
- d. Music is a kind of business.

7. This shirt normally cost \$ 10 each, but they are now on sale at two for \$ 15 until the end of the week.

Which statement is NOT true?

- a. The shirts will be two for \$ 15 next week.
- b. The shirts are on sale.
- c. The sale is in this week.
- d. The shirts usually cost \$ 10 each.

8. “Grizzly bears are native to North America.” The underlined bold word can be replaced by _____.

- a. born in a certain place
- b. travel to different parts of the world
- c. gave birth in a certain place
- d. killed by North American

9. The surf-life-savers of Australia are excellent patrolmen. The waters off the east coast of the continent are often dangerous with sharks. Yet here on a summer day are thousands of care-free swimmers. Whenever a shark appears, immediate warning is given by the guards and the swimmers have plenty of time to reach the beaches in safety.

The best topic is _____.

- a. The “Sharkie” Waters off Australia
- b. Summer time “Down Under”
- c. Life - Saving
- d. The Service of Australian Surf Life-Savers

10. You hear car horns honking. Soon you hear tires screeching, a loud crash, and the sound of breaking glass. We can infer that _____.

- a. there was a car accident nearby
- b. the cat is fighting with the dogs
- c. the cat crosses someone’s car
- d. someone throws glass bottles out of his car window

11. Planning to give a party? There are something to do now. First, write down the names of the people who will be coming to the party. Do you have enough room in your house? Are there enough chairs? Then, write down the food you plan to make for your friends. It is better to have an easy meal. Then you don't have to work during the party and can enjoy it yourself. Thinking about the party first helps make a good party a better one.

Which is the main idea of the paragraph?

- a. Write down the names of the people who will be coming.
- b. Do you have enough room in your house?
- c. Thinking about a party first helps make a good one a better one.
- d. It is better to make easy meal.

12. "The police officer took the woman by the arms, put her in the police car, and took her to the police station." This sentence means that _____.

- a. The police arrests her.
- b. The police sets her free.
- c. The police kills her.
- d. She is fined for parking.

13. "In Alaska, there are still many wild grizzly bears." The underlined bold word can be replaced by _____.

- a. In nature, not in a house or a zoo.
- b. In the uplands of western North America
- c. hilly country
- d. with grey or white hair

14. Physiologists tell us that approximately 3,500 calories equal one pound of fat. It doesn't matter what type of food is eaten-nutritious food or 'junk'- it all contains calories, and they all count. So if 100 calories remains unburned at the end of each day for 35 days, the body will gain one pound of fat. By the end of this year, the body will have gained 10 pounds at the rate. This is the cumulative nature of weight gain.

The passage is about _____.

- a. how calories are burned up

- b. why people gain weight
- c. junk food
- d. how the physiologist gain weight

15. A couple and their own children get into a taxi. They have several suitcases. The man is carrying a camera. They tell them the taxi driver to take to the airport. We can infer that_____.

- a. the man is a professional photographer
- b. the man is a pilot
- c. the man is going on a trip
- d. the man is having a meeting

16. Camping is a wonderful way to spend a vacation. First of all, it doesn't cost very much money. Instead of paying for a hotel, you can stay at a campsite in a state park or national forest. Most campgrounds are located in beautiful places with lakes, rivers, or mountains. You can take walks through a forest, climb up mountain, or swim in a river. Sleeping inside a tent and cooking over a campfire can be lots of fun. Children especially like to go camping, but people of all ages who love nature and the outdoors will enjoy camping.

The main idea of the paragraph is_____.

- a. Camping is fun
- b. Camping is a wonderful way to spend a vacation
- c. Children like to go camping
- d. Camping doesn't cost very much money

17. "Farm kids have to do a lot of work on the farm such as milk the cows, water the crops, and sell vegetables." This sentence means that_____.

- a. An organic super market is opened in the farm
- b. Farm kids understand their parents
- c. Farm kids feed and water animals every day
- d. Farm kids are too busy with farm work

18. “Other people, such as farmers, kill bears because they want to **protect** their farm animals and their families.” The underlined bold word can be replaced by _____

- a. to keep someone or something safe
- b. to cultivate the land
- c. to destroy farmer families
- d. to breed farm animals

19. Speech is not the only way human beings communicate. Suppose you are speaking to someone you dislike. Your words are polite, but the message you send along with those words probably tell the other person that you are not friendly. The tone of your voice, the expression on your face, the gestures you make, the way you hold your body, the distance between the two of you, and the amount of time you spend looking into the other person’s eyes, all signal your feelings and betray your words.

The passage is about _____.

- a. speech
- b. communication signals
- c. good manners
- d. body gesture

20. Two students are in the library. They are looking at their class notes. They have their history textbooks open. We can infer that _____.

- a. they are on a date
- b. they are studying
- c. they are watching TV
- d. they are playing a piano

21. Eating in a fast-food restaurant is fast and easy, but it’s not always good for you. For one thing, the food you eat in fast-food restaurants has a lot of fat. Fast-food also has too much salt. Another problem is that the amount of food in each serving is often large in fast-food restaurants, so it is easy to eat too much. Finally, there are usually not many fruits or vegetables on the menu in a fast-food

restaurant. Next time you eat in a fast-food restaurant, think about what you are eating and how much you are eating.

The main idea of the paragraph is _____.

- a. Eating in a fast-food restaurant is fast and easy, but it's not always good for us
- b. Fast-food has a lot of fat and too much salt
- c. There are not too much fruits and vegetables on the menu in a fast-food restaurant
- d. Fast-food is fast and easy

22. "I have read the directions once, but I still don't understand what I'm supposed to do."

Which statement is true?

- a. Don't use the directions.
- b. I never find the directions.
- c. I'll have to reread the directions.
- d. I can tell you the directions.

23. "**Hunters** kill bears because they want the bears' fur and meat." The underlined bold word can be replaced by _____.

- a. someone who sell bears' meat
- b. someone who study animals
- c. someone who cut bears' fur
- d. someone who kills animals, usually for food

24. What is astrology? The encyclopedia defines astrology as the ancient art of driving the fate and future of human beings from indications given by the positions of the stars and the other heavenly bodies.

The passage is about _____.

- a. fear
- b. astrology
- c. science
- d. fortune- teller

25. A young woman walked into work and proudly showed her coworkers her new diamond ring. Everyone was smiling. Some people were hugging her. We can infer that_____.

- a. the woman just got engaged
- b. the woman wears a new ring
- c. the woman loves her job
- d. the woman bought a diamond ring

26. Every day millions of people in cities ride subways to get from one place to another. Subways can take people places faster than cars or buses because they do not go on busy streets. Today there are over sixty subway systems in cities around the world. The best-known subways are in London, New York, Moscow, and Paris. New York has the busiest subway system, and Moscow has the largest.

The main idea of the paragraph is _____.

- a. Today there were over sixty subway systems in cities around the world
- b. Subways can take people to places faster than cars or buses
- c. Millions of people in big cities ride subways to get from one place to another place
- d. Subways in New York is the busiest subways

27. "Riding a bike is as easy as pie." Which statement is true?

- a. A bike is easy to make as a pie.
- b. Riding bike is very easy.
- c. A pie is easy to make.
- d. Ride a bike well.

28. "The bus leaves in ten minutes at 9:30. It's already 9:20. I'll have to rush to catch it." The underlined bold word can be replaced by _____.

- a. walk
- b. write
- c. run
- d. make

29. Mexico city is a popular place for tourists. Every year thousands of people go to Mexico City. They visit the old and beautiful building in this city. In the museums they learn about the history of Mexico. And in the restaurants they enjoy the spicy and delicious Mexican food.

The paragraph is about _____.

- a. Mexico
- b. Mexico city
- c. Mexican food
- d. the history of Mexico

30. Martha sent invitations to all her friends. She cleaned her house and bought flowers. She made lots of food and bought things to drink. She picked out her favorite CDs and put up some decorations. We can infer that _____.

- a. Martha is moving to a new apartment
- b. Martha is going to sleep
- c. Martha is having a party
- d. Martha is cleaning up

Thank you

YALA RAJABHAT UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ-สกุล : นายยะพา เจะนิ
- ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์อัคราจ้าง
โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- รหัสประจำตัวประชาชน : 3950400107135
- ประวัติการศึกษา : 2540 ประกาศนียบัตร (ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ)
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
: 2533 M.A. (English)
University of Karachi, Pakistan
: 2532 B.A. (English)
University of Karachi, Pakistan
- ประวัติการทำงาน : 2552 – ปัจจุบัน อาจารย์อัคราจ้างสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

: 2543 ประกอบธุรกิจส่วนตัว

: 2541 อาจารย์สอนภาษาอังกฤษ

โรงเรียนธรรมวิทยามูลนิธิ ยะลา

: 2540 อาจารย์สอนภาษาอังกฤษ

วิทยาลัยเทคนิคยะลา

: 2536 Consular Assistant

Embassy of Pakistan, Bangkok

